9Nr. 16888889

Zitting van donderdag 16 december 2021

Voorzitter: aanvankelijk mevrouw R.W.J. Melissant-Briene, burgemeester, later de heer L.A. Onvlee (2de plaatsvervangend raadsvoorzitter).

Aanwezig zijn de leden: de heren B.C.S. Bahlmann, R.J.J. van Breemen en H. Chaaby, mevrouw E.L. Dansen, de heer M.A. Hachhouch, mevrouw E.W.H. Hamann, de heren M.S. Hassouna, E.A. Koçak en G.J. van der Lee, de dames A. Mager en M.J. Molengraaf-Vullers, de heren H.J. van Mourik, L.A. Onvlee en J.C. Oostrum, de dames J. van Oversteeg en L.P.W. Pellikaan, de heren J.M. Roeland, N. van Santen en P.C.J. Schefferlie, mevrouw D. Stevens en de heren I. Tekir, C.J.J. Wientjes en C. van Willigen (v.a. 20.57).

Griffier: de heer H. Sepers.

Tevens aanwezig: de wethouders de heren R.P. van Doesburg, J.P. van der Geest, E.C.M. Kraaijeveld en D. van Zanten, alsmede de gemeentesecretaris mevrouw H. Kromkamp.

Afwezig: de heer F.M.T. Barth en mevrouw A.P. van Maaren.

*

0. Vaststellen presentie voor digitale raadsvergadering. 1
1. Opening (19.30 uur).....1
2. Vaststellen agenda.....2
3. Bespreking tijdelijke noodopvang vluchtelingen. 4
4. Overzicht begrotingswijzigingen II december 2021 (2021-781648).....52
5. Sluiting.....52

0. Vaststellen presentie voor digitale raadsvergadering.

De presentie van de aanwezigen is vastgesteld conform bovenstaande presentielijst.

1. Opening (19.30 uur).

De voorzitter: Goedenavond leden van de raad, inwoners en andere betrokkenen, kijkers luisteraars. Welkom in deze raadsvergadering van de gemeente Gorinchem. Zojuist is de presentie opgenomen door de plaatsvervangend voorzitter. Ik heb begrepen dat inmiddels nog één lid is aangeschoven, de heer Van Willigen. Ik verzoek hem zich even te melden.

De heer Van Willigen: Goedenavond voorzitter en anderen, ik meld mij even.

De voorzitter: Goedenavond, welkom meneer Van Willigen.
Met kennisgeving zijn afwezig mevrouw Van Maaren (zij komt iets later) en de heer Barth wegens werkzaamheden.

2. Vaststellen agenda.

De voorzitter: Dames en heren. Vorige week hadden we een raadsvoorstel op de agenda staan, 'Tijdelijke noodopvang vluchtelingen', dat toen vanwege de actuele ontwikkelingen van de agenda is afgevoerd. Deze week heeft u een raadsinformatiebrief ontvangen, met als titel 'Duiding aanwijzing acute noodopvang vluchtelingen', die de onderlegger is voor het gesprek dat wij hedenavond met elkaar gaan voeren.
Hoe ziet deze avond eruit? Ik ga eerst als burgemeester een statement maken; ik leg zo meteen een verklaring af. Vervolgens wordt het voorzitterschap van uw raad overgenomen door de 2de plaatsvervangend voorzitter, de heer Onvlee. Ik wil namelijk heel graag met u deelnemen aan het gesprek in deze raad, mede gezien de positie van de burgemeester in het vluchtelingendossier. Uiteraard doe ik dat samen met de portefeuillehouder asielzoekerszaken, wethouder Van Doesburg, en wij spreken gezamenlijk namens het college. Afhankelijk van wat u wenst, is er een eerste termijn en eventueel een tweede termijn. Ik heb begrepen dat er al een paar moties liggen, die kunnen dan natuurlijk ook meegenomen worden in de beraadslagingen en uiteindelijk zal er dan over gestemd worden. Nadat dat gebeurd is, wil ik graag nog even een afsluitend woord tot u spreken, want tenslotte is dit de laatste raadsvergadering in een veelbewogen jaar.
Dan ga ik nu mijn statement afleggen en verzoek ik de heer Onvlee het voorzitterschap van mij over te nemen.

(Het voorzitterschap wordt overgedragen aan de heer Onvlee)

De burgemeester: Leden van de gemeenteraad, inwoners van Gorinchem en allen die meekijken en meeluisteren. Ons land is in crisis. Er is onvoldoende plek om asielzoekers verantwoord op te vangen en te begeleiden. Er is acute nood. Nu niet handelen betekent op korte termijn mensonwaardige toestanden.
Als burgemeester ben ik getraind om op te treden tijdens crises: niet lullen, maar poetsen, handelen naar beste kunnen en daarna verantwoording afleggen. Ik ben burgemeester van Gorinchem, een stad die in de loop der eeuwen veel crises heeft meegemaakt, een stad met als wapenspreuk 'Fortes creantur fortibus', 'Sterken brengen sterken voort'. Die wapenspreuk zegt alles. Gorinchem, mijn stad, onze stad, en die kan veel aan, want er zit power in onze stad. Gorinchem heeft in het recente verleden regelmatig bijgedragen aan de opvang van vluchtelingen, niet omdat het moest, maar omdat we dat zelf wilden, en zo gaat het ook vandaag. De aanwijzing die wij gekregen hebben doet eigenlijk niet ter zake. Wij hadden ons al uitgesproken om asielzoekers op te vangen en wij gaan dat dus ook doen, samen met alle sterken in onze stad. Met KLIK, de vrijwilligersorganisatie met vele tientallen vrijwilligers die zich inzetten om de vluchtelingen, inclusief de kinderen, een warm welkom en een warme plek in onze stad te geven. Met de kerken en moskeeën, de winkeliers die spontaan producten ter beschikking stellen, de scholen, de welzijnsorganisaties, de culturele organisaties. Dat is Gorinchem. Zo ken ik Gorinchem. Samen heten wij de ontheemden welkom in onze stad, want wij weten – het zit in onze genen – hoe het is om te strijden voor een veilige plek onder de zon.
Eigenlijk zou ik nu een punt kunnen zetten, want het belangrijkste is gezegd, maar toch zet ik een komma, omdat het ook van publiek leiderschap getuigt om verder te kijken dan de huidige crisis, om eraan bij te dragen dat we niet continu dezelfde fouten maken. In bestuurlijk Nederland is met afwijzing gereageerd op de aanwijzingen vanuit het Rijk.

Ook ik heb in stevige bewoordingen afstand genomen van de wijze waarop het nu gaat. Gemeenten worden voor het blok gezet. Deze situatie was niet nodig geweest. Vele gemeenten hebben de afgelopen jaren locaties aangeboden voor de opvang van vluchtelingen, kleinschalig, structureel en met draagvlak onder de bevolking. Dit gemeentelijke aanbod is terzijde geschoven. Wat onvoldoende werd beseft is dat ons huidige systeem van asielzoekersopvang onvoldoende weerbaar is en op steeds minder draagvlak onder inwoners kan rekenen. Ik roep het Rijk om samen met de gemeenten en de VNG in te zetten op een nieuw model van opvang van asielzoekers. De contouren daarvoor zijn door de VNG helder in kaart gebracht. Laten we samenwerken, zodat een crisis zoals we nu hebben niet nog eens zal ontstaan.
Ik heb besloten opvolging te geven aan de aanwijzing vanuit het Rijk, omdat ik verantwoordelijk antwoord wil geven op de noodkreet, omdat ik weet uit gesprekken met en berichten van raadsleden, inwoners en vertegenwoordigers van maatschappelijke organisaties dat er draagvlak voor is, omdat ik weet dat het college mij hierin steunt.
Tegen de direct omwonenden van het gebouw wil ik dit zeggen. Ik snap het als u zegt dat u teleurgesteld bent in de betrouwbaarheid van de overheid, maar ik heb u ook horen zeggen dat u niet tegen de opvang van vluchtelingen bent. Een overheid die nieuwe keuzes maakt uit nood breekt wet, maar weet dat uw lokale overheid zich blijft inzetten voor het realiseren van kleinschalige opvang van asielzoekers op een andere plek in onze mooie stad. Ik spreek dan ook de wens uit dat u dat geduld op kunt brengen.
Vandaag spreken wij in deze raad met elkaar over de raadsinformatiebrief naar aanleiding van de recente ontwikkelingen rond de opzet van asielzoekers. Ik hoop dat ons gesprek hier zal gaan over de inhoud, waar het echt over gaat: over ontheemden die tijdelijk een veilige plek zoeken en wat wij daar als stad aan kunnen bijdragen. Onze inwoners zullen willen weten hoe u aankijkt tegen de opvang van vluchtelingen. Geef ze duidelijkheid. Het is het overwegen waard vandaag misschien minder aandacht te schenken aan juridische zaken, aan processen, aan punten en komma's. Laat uw hart spreken, laten we ervoor zorgen dat er voor de kerst een veilige vesting is voor 300 ontheemden in de allermooiste vestingstad van Nederland, ons geliefde Gorinchem.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. En zoals eerder gezegd: na dit statement is er ruimte voor het debat. Ik stel voor eerst een termijn te nemen waarin we het debat voeren met elkaar en vervolgens de burgemeester en de wethouder daarop te laten reflecteren. Ik zie een interruptie van de heer Tekir, ik ben benieuwd of dat over het proces gaat.

De heer Tekir: Ja, voorzitter, dank u wel. Mijn interruptie gaat zowel over de inhoud als over het proces, want ik sta een beetje perplex na dit statement, niet alleen omdat we nog geen agenda hebben vastgesteld en de portefeuillehouder ten aanzien van het dossier dat we vanavond gaan bespreken nu al inhoudelijk reageert, maar ik sta vooral perplex omdat dat wat we zojuist hebben gehoord op geen enkele manier de afgelopen dagen door de burgemeester werd geuit. Dat wil ik toch even gezegd hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Ik stel voor om dat dadelijk in uw bijdrage mee te nemen en nu te beginnen met het debat hierover.

3. Bespreking tijdelijke noodopvang vluchtelingen.

De voorzitter: Ik wil mevrouw Van Oversteeg als eerste het woord geven.

Mevrouw Van Oversteeg: Dank u wel, voorzitter, en dank aan de burgemeester voor de inleiding en de woorden die zij hierover sprak en op welke wijze wij ons als vestingstad manifesteren. Het roept bij mij warmte op en dat zal ook in mijn bijdrage namens het CDA hopelijk goed weerklinken.
Voorzitter. Dit jaar hebben we al meerdere keren gesproken over de opvang van vluchtelingen in onze gemeente. Niet alleen toont dit de urgentie aan van onze maatschappelijke opgave, ook laat het zien welk jojobeleid wordt gevoerd op dit onderwerp en hoe failliet het systeem is. In het licht daarvan wil ik dit podium gebruiken om mijn waardering uit te spreken voor de verantwoordelijkheid die wij als stad nemen, die wij hebben genomen en die het CDA bereid is in de toekomst ook weer te nemen.
Laat ik helder markeren welk standpunt ik namens het CDA vanavond inneem. Uit de gezamenlijke verantwoordelijkheid zetten wij de schouders onder de acute noodopvang die we opgedragen krijgen. Ik kies er vanavond bewust voor om de juridische haalbaarheid van de aanwijzing die we krijgen vanuit het Rijk niet ter discussie te stellen. Bij de zin in de raadsinformatiebrief van de burgemeester, *"In deze omstandigheden van acute noord richten we de aandacht op het maatschappelijke probleem"*, sluit ik me van harte aan. Om die reden hoop ik dat we ons vanavond kunnen richten op het inhoudelijke gesprek hierover.
De gevoeligheid in de aanwijzing om acute noodopvang te verzorgen in het voormalige belastingkantoor zit 'm in de voorgeschiedenis. In 2015 tot 2017 is deze locatie gebruikt als asielzoekerscentrum en in oktober 2021, heel recent dus, bij uitzondering als noodopvang, terwijl we in februari 2021 nog in grote meerderheid hadden besloten om geen toestemming te verlenen om op deze locatie een AZC te vestigen. Daarbij spraken we ook uit dat we voor de langere termijn een betere oplossing zien in kleinschalige opvang, een duurzame, toekomstbestendige oplossing die beter past bij onze maatschappelijke infrastructuur en die we ook langdurig kunnen inzetten. Dus kijken we naar de lange termijn, dan zegt het CDA: ook dan nemen we onze verantwoordelijkheid in de opvang van vluchtelingen door kleinschalige opvang. De acute nood nu vraagt om actie op korte termijn. We moeten ze met warmte opvangen. Ook daartegen zegt het CDA dus 'ja'. In lijn hiermee waren wij ook bereid om in te stemmen met de oplossing om een riviercruiseschip in te zetten, als overbrugging richting deze kleinschalige opvang.
Voorzitter. Na deze inhoudelijke bespiegeling over de wijze waarop wij onze verantwoordelijkheid willen nemen, wil ik nog stilstaan bij het Gorcumse antwoord op deze aanwijzing en hoe wij de toekomst voor ons zien. Daartoe dienen wij de motie in, 'Werken aan vertrouwen', mede namens Democraten Gorinchem en Stadsbelang.
Door de aanwijzing worden eerder democratisch genomen besluiten en toezeggingen doorkruist. Dit levert een deuk op in het vertrouwen dat onze inwoners hebben in de overheid en gelet op onze eerdere besluitvorming straalt dat ook af op ons als gemeente. Ja, deze crisis moeten we samen oplossen en ja, wij nemen daarin onze verantwoordelijkheid, maar voor de langere termijn kan dat geen plaats meer hebben in het belastingkantoor. Om die reden dienen wij de volgende motie in:

Motie M1: Werken aan vertrouwen.
De raad van de gemeente Gorinchem,
in vergadering bijeen op donderdag 16 december 2021;
overwegende dat:
- de gemeenteraad op 18 februari 2021 besloten heeft geen toestemming te verlenen aan het COA om op de locatie van het voormalig belastingkantoor een azc te vestigen;
- voor de langere termijn in overleg met het COA gewerkt wordt aan een structurele oplossing in de vorm van kleinschalige opvang en het voormalig belastingkantoor daarvoor niet geschikt is;
- onze gemeente een aanwijzing krijgt om vluchtelingen op te vangen in het voormalige belastingkantoor voor acute noodopvang;
- hierdoor het vertrouwen van een deel van de omwonenden en andere inwoners in de overheid is gedaald, gelet op eerdere besluitvorming en toezegging uit 2015 van het college over de inzet van deze locatie voor de opvang van asielzoekers;
- de eigendomspositie van het COA in de weg zit om te werken aan het herstel van het vertrouwen;
- toekomstige herontwikkeling van deze locatie wenselijk is;

roept het college op:
- in de gesprekken met de staatssecretaris en het COA de voorwaarde te stellen dat de acute noodopvang een maximum van 1 jaar kent. Hiermee ontstaat duidelijkheid voor de korte termijn voor de omwonenden;
- na afloop van deze termijn de gemeente het voormalige belastingkantoor in eigendom verwerft met het oog op toekomstige herontwikkeling. Hierdoor ontstaat ook duidelijkheid voor de lange termijn.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw Dansen.

Mevrouw Dansen: Dank u wel, voorzitter. Ik wil graag weten van mevrouw Van Oversteeg of zij gekeken heeft naar het beleid dat wij gemaakt hebben op het gebied van aankoop van vastgoed. In de motie wordt namelijk voorgesteld vastgoed aan te kopen, terwijl wij in Gorinchem beslist hebben om dat niét te doen, tenzij het vastgoed betreft dat we ergens voor willen gebruiken en volgens mij gaat dat niet op voor een gebouw dat we willen kopen om te zorgen dat er niet weer vluchtelingen in komen en waar we verder helemaal geen plannen mee hebben. Ik hoor graag wat uw antwoord daarop is, mevrouw Van Oversteeg.

De voorzitter: Mevrouw Van Oversteeg.

Mevrouw Van Oversteeg: Inderdaad ben ik ervan op de hoogte dat deze motie afwijkt van het beleid dat we daarover hebben. De reden waarom wij dat doen acht ik niet lichtzinnig. Naar mijn mening vragen we met deze motie om echt een grote stap te zetten om het vertrouwen van onze inwoners weer terug te winnen. In deze situatie, waarin verschillende besluiten van de gemeente worden doorkruist – nogmaals: dat vat ik niet lichtzinnig op –, vind ik dat gerechtvaardigd.
Ter afsluiting van de toelichting op de motie wil ik ook nog even ingaan op de vraag hoe wij daartoe zijn gekomen. Zoals ik al zei: dat doen wij niet lichtzinnig. Eerdere oproepen met een wat minder zwaar middel, bijvoorbeeld om het COA aan te moedigen het pand te verkopen en eerste stappen richting herontwikkeling te zetten, zoals wij in een motie in oktober 2021 hebben opgeroepen, sorteren onvoldoende effect en bieden onvoldoende bescherming tegen een herhaling van de situatie, zoals nu. Om die reden roepen wij op dit ultieme middel in te zetten. Om het vertrouwen van onze inwoners terug te winnen zijn wij daartoe bereid, zodat we voor de korte termijn zorgdragen voor opvang en voor

duidelijkheid in deze tijden van acute nood, en ook voor de langere termijn werken aan het vertrouwen van onze inwoners en voorzien in kleinschalige opvang.

De voorzitter: Mevrouw Dansen nog in een korte reactie daarop.

Mevrouw Dansen: Ja, voorzitter, ik moet werkelijk drie keer slikken van verbazing dat een partij als het CDA, die toch altijd zo ontzettend voor allerlei regeltjes is, en vooral voor het eigendomsrecht en rechten die wij allen hebben, op het moment dat het haar niet aanstaat daar gewoon overheen kan stappen. Ik ben stomverbaasd, maar gaat u vooral uw gang; ik heb dadelijk ook mijn kans.

De voorzitter: Wil mevrouw Van Oversteeg nog reageren?

Mevrouw Van Oversteeg: Ter afsluiting, en in antwoord hierop: zoals ik al aangaf, laat het zien hoe zwaar wij dit oppakken en hoe ver wij daarin willen gaan. Dat doen we niet lichtzinnig, zoals ik al zei, en dat doen we naar mijn idee met een goede motivering.

De voorzitter: Dank u wel. Motie M1, 'Werken aan vertrouwen' zal aan iBabs worden toegevoegd. De volgende spreker is de heer Van Breemen.

De heer Van Breemen: Voorzitter, dank u wel. Het statement van de burgemeester overvalt ons allen, dus ik ga gewoon voorlezen wat ik heb voorbereid en als u het buiten de orde vindt, hoor ik het wel, want ik ben het ook niet eens met een deel van het statement.
Voorzitter. Veel van wat GroenLinks van de hele geschiedenis van de opvang van asielzoeker in Gorinchem vindt heb ik al aangegeven in B&A en in eerdere bijeenkomsten. Kort gezegd komt het erop neer dat GroenLinks van mening is dat er op dit dossier voortdurend geblunderd is, toen het COA het pand kocht al, maar dat zal ik nu niet allemaal herhalen, behalve dat de aanleiding voor de aankoop de aanvankelijk positieve grondhouding van het college was. Er is ook geblunderd toen de noodopvang kwam en een ruim deel van de raad aangaf dat vier weken wel erg kort is en dat we eigenlijk langer zouden moeten aanbieden. Nee, bezwoer de wethouder toen: vier weken is echt genoeg, gelooft u mij maar! En wij hebben hem geloofd. De hele stad deed dat overigens niet, maar, zo bezwoer de wethouder: het wordt opgenomen in het contract dat er echt geen verlenging kan zijn. En we hebben hem weer geloofd. Beide bleken niet waar te zijn. Vier weken bleek toch echt veel te kort en het COA had, zo bleek in het fractievoorzittersoverleg, gewoon een verlenging kunnen aanvragen, maar dat hebben ze niet gedaan.
Nog meer geblunder. De wethouder en de burgemeester hebben in het fractievoorzittersoverleg tot drie keer toe beweerd dat er geen aanvrage van het COA lag voor de plaatsing van de boot aan de Handelskade. Het was echt een initiatief van het college. Wat bleek: er lag wel degelijk een verzoek van het COA, gedateerd vijf dagen voordat we het fractievoorzittersoverleg hadden. Dat heeft de wethouder niet verteld. Ik ga er voor nu maar even van uit dat de gemeente het COA inderdaad gevraagd heeft om een verzoek, dat zal dan wel, maar dat had de wethouder natuurlijk gewoon moeten zeggen toen hem daar drie keer naar gevraagd werd. Hij heeft niet gelogen, maar hij heeft ook niet de waarheid verteld, althans niet de hele waarheid. Dan is het natuurlijk ook

geblunder als je als college al weken bezig bent met het idee om na de noodopvang een boot in Gorinchem te leggen als opvanglocatie, daarmee pas twee dagen van tevoren naar de raad gaat en werkelijk verbaasd bent dat de raad niet luid juichend je idee omarmt. Dat is gebrek aan politieke antennes. Had het college namelijk veel eerder bij de raad aan de bel getrokken, dan had de boot, die al uitgerust en al net buiten de stad lag te wachten op goedkeuring, gewoon op tijd binnen kunnen varen en had in elk geval de helft van de bewoners van het belastingkantoor niet met bussen naar letterlijk alle uithoeken van het land vervoerd hoeven te worden. Want – en daar komt het in de kern natuurlijk op neer, voorzitter – het gaat hier om mensen die om welke reden dan ook huis en haard hebben moeten verlaten en in Nederland aangekomen zijn. Zij hebben van alles meegemaakt en hopen op een rustige, veilige en fijne opvang. Omdat de Rijksoverheid structureel haar uitvoerende diensten ontmantelt, waaronder ook het COA, is dat nu heel slecht geregeld. Maar moeten de vluchtelingen daar de dupe van worden? Nee. Had Gorinchem er iets aan kunnen bijdragen om dat te voorkomen? Jazeker, namelijk met het belastingkantoor, waar 300 mensen een goed uitgeruste, veilige en prettige opvanglocatie hadden.
Het grootste geblunder in dit hele dossier is dat het college zich, daartoe aangezet door een deel van deze raad, heeft laten leiden door populistische motieven en daarmee het algemeen belang en het humanitaire aspect van deze kwestie op het tweede plan is komen te staan. Dat staat deze stad, en in het bijzonder haar bestuur, niet netjes.
Het is werkelijk onverteerbaar hoeveel er geblunderd is in deze kwestie. GroenLinks kan er niet bij dat het college tot vorige week nog een boot, inclusief een heel hip foldertje over een luxe zwembad, wilde voorstellen, terwijl het belastingkantoor gewoon leeg stond. En toen kwam de aanwijzing van de staatssecretaris. Eerlijk gezegd schaam ik me rot voor de manier waarop Gorinchem hiermee is omgegaan. De burgemeester ging in de pers in vijf dagen van “het valt me rauw op m’n dak”, via “not amused” naar het expliciet benoemen van de mogelijkheid om een procedure tegen het Rijk te beginnen. Dat zijn niet woorden waaruit een positieve grondhouding blijkt. Ook de raadsinformatiebrief die het college heeft geproduceerd getuigt daar niet van. Het is voor GroenLinks onbegrijpelijk dat je als college over deze zaak een raadsinformatiebrief schrijft waarin ruim de helft gaat over de juridische duiding. Het college heeft blijkbaar helemaal laten uitspitten welke juridische grond er is en of het allemaal wel rechtmatig is. Dat doe je alleen als je serieus overweegt om je te gaan verzetten tegen dit plan. Dat vind ik beschamend en ik ben blij dat de burgemeester dat zojuist zelf bevestigde door de raad in ieder geval op te roepen niet naar de juridische dingen te kijken, maar het hart te laten spreken. Het had haar en het college gesierd als dit pleidooi ook in de raadsinformatiebrief had gestaan. Nog beschamender is wel dat de juridische kant, o ja: en natuurlijk de opmerking dat het college nu natuurlijk niet meer achter die boot staat, belangrijker zijn in de raadsinformatiebrief dan de inhoud. Wat gaan we doen aan onderwijs, veiligheid, wijkcontacten, dagbesteding, taalles, hoe wordt het vluchtelingenwerk in KLIK betrokken, noem het maar op? Het college rept er met geen woord over. Er worden geen scenario’s voorgesteld, zoals aangekondigd. Daar mag de raad zelf mee komen als hij dat zo graag wil. Het is droevig.
Om in elk geval wel de nodige aandacht te geven aan de gastvrijheid en aan de inhoud, heb ik een motie voorbereid, die mede ingediend wordt door ChristenUnie/SGP, D66, CDA en SP, en die luidt:

Motie M2: Gastvrije ontvangst.
De raad van de gemeente Gorinchem,
in vergadering bijeen op donderdag 16 december 2021;
spreekt uit
- een warm welkom, voor de asielzoekers die in onze gemeente te gast zullen zijn;

roept het college op
- zo snel mogelijk met betrokkenen (zoals KLIK, onderwijs, COA, Vluchtelingenwerk, politie) in gesprek te gaan om een plan te maken om de asielzoekers een gastvrij onthaal te geven;
- dit plan binnen korte termijn ter kennisname naar de raad te sturen.

In de motivatie wordt uitgelegd wat een gastvrij onthaal is, namelijk:
"Bij de opvang van asielzoekers is het van belang dat randvoorwaarden, zoals afspraken over (sociale) veiligheid, onderwijs, taallessen, dagbesteding etc., goed georganiseerd zijn. Indieners vinden dan ook dat ook in deze situatie die randvoorwaarden op orde horen te zijn en nemen graag kennis van de afspraken die daarover gemaakt worden."
Voorzitter, laat ik duidelijk zijn. De draconische maatregel van een aanwijzing die de staatssecretaris en de minister hebben genomen is echt niet de meest chique weg, maar als het water je aan de lippen staat, kun je niet anders. Wat GroenLinks betreft is het volstrekt logisch dat het belastingkantoor dan als eerste op het lijstje staat. Het is een goed toegerust pand, er is ervaring, het kan snel betrokken worden en de vorige keren was de overlast zeer beperkt. Dus dan kun je wel mokkend gaan wijzen naar andere gemeenten die nog nooit hun verantwoordelijkheid hebben genomen, maar GroenLinks kiest daar niet voor. Wij kijken niet wie er nu aan de beurt zou zijn, maar we kijken of er een oplossing is voor de humanitaire nood die hier heerst, en die ís er met ons belastingkantoor. Wij vinden het heel jammer dat het nu via een aanwijzing moet en dat Gorinchem niet gewoon zelf het voortouw heeft genomen om het pand voor langere tijd aan te bieden. Dan hadden we zelf de regie behouden en hadden we geen aanwijzing gekregen, en dán hadden we pas echt laten zien dat Gorinchem een sociaal en tolerant hart heeft.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar mevrouw Hamann.

Mevrouw Hamann: Dank u wel, voorzitter. Wij zijn ook zeer verrast door het statement van de burgemeester. Ik denk dat nu de gemeenteraad aan zet is om hier iets van te vinden. Nou, daar zitten we dan met onze goede bedoelingen en goede inzet, jarenlang, telkens weer, en dan word je zo overruled. Gorinchem is nu volledig de regie kwijt in haar eigen stad met deze aanwijzing. Eigenlijk is het een nepaanwijzing, want het voldoet juridisch gezien van geen kant, lezen wij. En wij, gemeente, zijn niet de enige die nu botweg worden overruled, ook de commissaris van de Koning, die in spoedbericht nr. 1 van 8 december nog meldde: er komen aanwijzingen in Nederland, maar niet in Gorinchem. Jaja, het waren de afgelopen weken dagkoersen. Wat een paniek daar, bij het ministerie! Hoe heeft het zo ver kunnen komen?
Wij kijken ook even terug in de tijd, toen het COA het voormalige belastingkantoor ging kopen. Daarmee begon het bestuurlijke gedoe immers en sindsdien zijn wij als gemeente een soort speelbal geworden. De wethouder zei toen verrast te zijn geweest door de aankoop door het COA, maar na een WOB bleek dat er wel degelijk veelvuldig communicatie was geweest tussen gemeente en COA over dat belastingkantoor en de

opvang van vluchtelingen daar. Dat hele gedoe verdiende toen al geen schoonheidsprijs. Later klopte het COA weer aan: dit keer noodopvang. De terminologie doet ertoe. Op 14 oktober hielden we een vurig pleidooi om dit keer een deal te sluiten, om na deze noodopvang, als de locatie dan weer vrij komt, hier te gaan verbouwen tot woningen voor starters. Die afspraak zou zwart-op-wit moeten komen. De wethouder zegde toe om het te regelen in een bestuursovereenkomst. Ruim een week later ontvingen wij een kopie van de ondertekende overeenkomst van 22 oktober. Maar van duidelijke afspraken was geen sprake. Bij artikel 4, over de duur, staat in punt 4: "We gaan overleg voeren over herbestemming van het gebouw, maar het COA moet dat initiatief nemen." De wethouder had dus eigenlijk helemaal geen deal gesloten toen het kon. Er is helemaal niets afgesproken, en nu hebben we deze nepaanwijzing aan de broek. Onze vraag aan de wethouder is nu: hoeveel gesprekken zijn er eigenlijk geweest met COA over herbestemming van het belastingkantoor, en wat is er uit die gesprekken gekomen? Dat willen wij wel eens weten. De wethouder heeft immers verantwoordelijkheden naar de inwoners van de stad, maar ook naar ons als gemeenteraad, aan wie hij deze toezegging heeft gedaan.

En dan nu deze nepaanwijzing. Natuurlijk gaan wij deze 300 vluchtelingen niet in de kou laten staan. Dat heeft Gorinchem namelijk nog nooit gedaan en dat gaan we ook niet doen, maar tjonge, jonge, de brief van het ministerie blinkt toch werkelijk uit in het niét melden van de oorzaken van het falende opvangbeleid in Nederland. Het is een puinhoop. Zo'n aanwijzing is eigenlijk het failliet van een falend ministerie. De AZC's zitten namelijk voor 1/3de deel vol met statushouders, die al lang hadden moeten doorstromen. Daar is helemaal niets aan gedaan. De basis van solidariteit lukt gewoon helemaal niet. Heel veel gemeenten hebben nog nooit een AZC gehad en plaatsen ook geen statushouders. Dat is hun verantwoordelijkheid, dat ben ik helemaal eens met de heer Van Breemen, maar aan de andere kant zien we dat op basis van vrijwilligheid dat beleid gewoon helemaal niet lukt. Daar had het ministerie iets aan moeten doen, de afgelopen jaren al, want dit valt niet zomaar ineens uit de lucht. En nu krijgen welwillende gemeenten als Gorinchem, Rotterdam en andere deze aanwijzing aan de broek. Zo verspeel je sympathie, maar ook ieder draagvlak.

Ten slotte, voorzitter, de dagkoersen – ik noemde ze al –, dagelijks van 8 tot 14 december, waarna staatssecretaris Ankie Broekers-Knol uiteindelijk alles en iedereen passeert, want het heet nu ineens 'acute noodopvang', en daarmee kun je allerlei wetgeving omzeilen. Ik zal daar niet op ingaan. We hebben de juridische duiding goed gelezen en komen tot de conclusie dat we deze binnenbocht niet moeten pikken. Max Verstappen zou er strafpunten voor krijgen. De kwestie juridisch aanvechten lijkt ons eigenlijk alleen maar zinvol als die andere gemeenten dat ook doen, dus ik zou zeggen: samen optrekken. Maar dat gaat allemaal veel te lang duren. Voor nu gaan we die 300 vluchtelingen opvangen, we gaan ze welkom heten in Gorinchem en we redden ons wel weer met z'n allen. Dat is altijd nog gelukt. Maar het zou mooi zijn als het kantoorgebouw daarna eindelijk eens een keertje verbouwd kan worden voor starters en kleine huishoudens, of eenpersoonshuishoudens, want daar is de nood ook heel hoog.

In tweede termijn ga ik in op de moties. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Motie M2, ‘Gastvrije ontvangst’, staat ondertussen in iBabs. Dan gaan we door naar de heer Hassouna.

De heer Hassouna: Dank u wel, voorzitter. De Gorcumse politiek raakte de afgelopen weken verzeild in een ware wervelstorm. De ontwikkelingen volgden elkaar in razend tempo op, van een verkenning tot kleinschalige opvang van asielzoekers, tot een voorstel voor een riviercruiseschip, in onze ogen een poging tot damage control, om enkele hardschreeuwers tevreden te stellen, spoedberichten, en nu dus een aanwijzing voor noodopvang in het voormalig belastingkantoor. Voor D66 staat menswaardigheid en het zorgen voor humane opvang van vluchtelingen voorop. Dat zit in het DNA van onze partij. D66 is vanaf dag één helder geweest: voor mensen die huis en haard ontvlucht zijn in een vreselijke oorlog en geweld is hier een plek. In februari gaven we daar invulling aan met een motie ‘Wel welkom’. Voor afgelopen donderdag hadden we ons voorbereid met een motie ‘Een humanitair appel’, een motie recht uit ons hart, want het raakt ons diep, die we overigens samen wilden indienen met GroenLinks en ChristenUnie/SGP, een motie die beoogde om het voormalig belastingkantoor geheel op eigen initiatief proactief aan te bieden aan het COA zolang de nood hoog is. Dat de opvangcapaciteit van het COA zeer kritisch en uiterst zorgwekkend was en is en het vrijwillig verzoeken aan gemeenten om medewerking te verlenen aan de opvang van asielzoekers zijn grenzen heeft benaderd, blijkt nu ook uit de aanwijzing die onder andere Gorinchem heeft gekregen. Deze aanwijzing hoor je gewoon op te volgen. Dat is in onze ogen niet alleen een juridische, maar ook een morele verplichting voor een stad van tolerantie. Hierin zijn en blijven wij vastberaden en strijdbaar. Het is in onze ogen onverantwoord en onmenselijk om vluchtelingen in de kou te laten slapen, terwijl wij goede alternatieven voorhanden hebben. D66 wil deze mensen onderdak bieden. Wij nemen onze verantwoordelijkheid. Wij kiezen voor humane hulpverlening. Wij staan vierkant achter onze idealen: laat iedereen vrij, maar niemand vallen, ook in Gorinchem, de stad van tolerantie.
Als we duiding mogen geven aan de raadsinformatiebrief, dan is het dat het ons opvalt dat deze twee kantjes telt, waarvan één kantje volledig gewijd is aan de juridische duiding, wat de indruk wekt dat tot op de bodem is onderzocht hoe we als gemeente de aanwijzing zouden kunnen aanvechten. Dat blijkt ook uit de conclusie van de juridische duiding, die aangeeft dat het aanvechten van de aanwijzing kans van slagen kan hebben, maar ook een tijdrovende zaak zal zijn. Kortom, dat zegt wat. Het lijkt erop alsof het college alles in het werk heeft gesteld om uitwegen te vinden, zodat de aanwijzing niet opgevolgd hoefde te worden, en dat vinden wij kwalijk.
Voor wat betreft de burgemeester. Het is onze taak uit te spreken hoe zij haar taken uitvoert en in dit geval hebben wij haar optreden als betreurenswaardig ervaren, tot zojuist, maar daar kom ik zo meteen op terug. In de verschillende media werd in onze optiek stelling genomen met het uiten van haar gevoelens van ongenoegen, die voor een klip-en-klaar beeld zorgden, namelijk: Gorinchem wil niet. Ik citeer uit haar uitlatingen in krantenkoppen: “Rauw op het dak”, “We doen al zoveel”, “Kijk ook eens naar andere gemeenten”, “Not amused”, zojuist in het AD: “Morrend akkoord”. Wat is dat bordje ‘Stad van tolerantie’ dan nog waard? De wereld staat in brand, maar de aanwijzing valt rauw op het dak. Het is teleurstellend dat in Gorinchem in deze humanitaire crisis geen verbindende toon is aangenomen, terwijl dat de primaire taak van de burgemeester is.

Sterker nog: de burgemeester heeft met haar woorden bestaande tegenstellingen in de stad uitvergroot en verder aangewakkerd. Dat merk je aan het draagvlak, onder andere in de reacties op social media. De toetsenbordridders konden weer lekker polariserend hun drek spuien onder de verschillende artikelen. Dat zorgt voor meer tegenstellingen, wat tegenwoordig bijna lijkt te normaliseren. De uitlatingen van een gedragsdrager dragen daaraan bij. Die houding is ook niet fair richting de 300 mensen. De burgemeester is zo dadelijk ook burgemeester van die 300 nieuwe ingezetenen. Een burgemeester die het niet ziet zitten, zo leek het. Het statement dat de burgemeester zojuist bracht, bracht ons compleet in de war. De burgemeester sloeg daarin een heel andere toon aan dan in eerdere media-optredens. Hier toonde de burgemeester wel verbinding. Hoe komt dat zo, deze ommezwaai? Waarom is dat niet de toon van de RIB en hanteerde de burgemeester deze toon niet in de media? Compleet onverklaarbaar.
Samen met GroenLinks, ChristenUnie/SGP, SP en CDA hebben wij een motie ingediend, zojuist toegelicht door de heer Van Breemen, om onze nieuwe ingezetenen een gastvrije ontvangst te geven. Uiteraard hopen wij dat deze unaniem wordt aangenomen.
Voor wat betreft de motie van het CDA: hier vielen wij steil van achterover. We hadden vorige week juist een amendement klaar liggen om de termijn voor noodopvang te laten vervallen. Ons inziens moeten we ons niet aan een termijn vastpinnen. Zolang de nood hoog is, vindt D66 dat wij het COA moeten faciliteren in haar uitvoerende taak. Het gaat immers om het indammen van de nood. Overwegende dat de migratiestromen onvoorspelbaar zijn en dat er momenteel geen zicht is op de realisatie van voldoende opvangcapaciteit in Nederland, vinden wij het uit humanitair oogpunt voorbarig om een einddatum te verbinden aan deze noodopvang. De ingediende motie staat daar totaal haaks op. Behalve dat wij het immoreel vinden, zeker in tijden van een humanitaire crisis, en met een aanwijzing op zak, constateren wij dat de indieners hardleers blijven. Dit is iets wat D66 vanaf het begin van het jaar roept. Wij hebben destijds aangegeven dat die termijn van vier weken ruimer had moeten zijn. Als ons advies was opgevolgd, hadden we dat gesleep van mensen nu niet gehad, en bovendien alleen kansrijke asielzoekers…

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Van Oversteeg.

Mevrouw Van Oversteeg: Ja, voorzitter, ik wil even reageren op de opmerking van de heer Hassouna dat de motie haaks staat op het humanitaire appel dat wij doen. In mijn bijdrage heb ik aangegeven dat wij ook daarin die verantwoordelijkheid zien en dat wij om die reden ook voorstellen om het tot een jaar te doen en vervolgens in kleinschalige opvang te voorzien. Dus ik heb aangegeven dat we zowel voor de korte als voor de lange termijn in opvang moeten voorzien. Het frame dat de heer Hassouna neerzet dat de indieners van de motie hun rug keren naar de opvang van asielzoekers kan ik absoluut niet volgen.

De voorzitter: De heer Hassouna.

De heer Hassouna: Dat mag mevrouw Van Oversteeg uiteraard vinden, maar er staat toch echt een datum in en als we één ding geleerd moeten hebben, is het dat we ons niet aan een datum moeten committeren, toch? We moeten ons committeren aan de nood. Waar mensen over vallen, is niet het AZC, maar het breken van bestuurlijke beloftes en dat is nu al een aantal keren gebeurd. Het is dan terecht dat bewoners het hunne denken

over de politiek, die met dit soort loze beloftes wegkomt. Deze motie, genaamd ‘Werken aan vertrouwen’, stelt het vertrouwen juist in de waagschaal. Om irreële verwachtingspatronen bij inwoners te voorkomen en tegelijkertijd lering te trekken uit in het verleden gestelde termijnen, zullen wij uiteraard tegen deze motie stemmen, om toekomstige bestuurlijke flaters te voorkomen.

De voorzitter: Een reactie van mevrouw Van Oversteeg.

Mevrouw Van Oversteeg: Ik hoor graag welke verwachtingen de heer Hassouna verwacht te wekken op het moment dat democratisch genomen besluiten worden overruled, om daar dan zomaar geen eindtermijn aan te verbinden, welke verwachting dat dan wekt bij onze inwoners.

De heer Hassouna: U heeft zelf in de brief gelezen dat het voor een minimale periode van zes maanden is. Zo duidt u dat ook en wij duiden het als: zolang de nood hoog is, kan en mag het COA gebruikmaken van het voormalig belastingkantoor. Daar staan wij anders in, mevrouw Van Oversteeg.

De voorzitter: Helder. U komt tot een afronding?

De heer Hassouna: Inderdaad. In dit dossier kunnen we niet anders constateren dan dat we teleurgesteld zijn in de gang van zaken. Dat laat onverlet dat wij als D66 wel verantwoordelijkheid willen nemen voor de opvang van vluchtelingen, ongeacht de aanwijzing. Voor hen is hier een plaats, een plaats in onze stad van tolerantie.
Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar de heer Bahlmann.

De heer Bahlmann: Dank u wel, voorzitter. Als ik de afgelopen dagen het een en ander voorbij zie komen op social media met betrekking tot de opvang van vluchtelingen, dan schaam ik mezelf als Nederlander over de opmerkingen die men durft te plaatsen over de vluchtelingen. Schaamteloze verwensingen. Is dit het land waar wij met z’n allen zo trots op zijn? Ja, wij hebben in Nederland een tekort van 300.000 woningen, maar ligt dat aan hen? Alleen een sterke overheid die beslissingen durft te nemen kan het probleem van de woningnood oplossen. Iedereen in Nederland wordt gegijzeld door beslissingen die ze in Den Haag niet durven nemen. Geef niet de vluchteling de schuld, maar wees kritisch naar Den Haag. Denkt men echt dat deze mensen, die op de vlucht zijn, ervoor gekozen hebben om huis en haard te verlaten, hun thuis, om een leven op te bouwen in Nederland? Dat raakt mij als Nederlander, maar ook als zoon en kleinzoon van vluchtelingen.
Voorzitter. Mijn opa en oma hebben in de jaren ’50 met hun twee kinderen hun thuisland gedwongen moeten ontvluchten en hebben in Nederland een nieuw bestaan kunnen opbouwen. Ze waren blij dat ze het leven hadden en moesten vooral vooruitkijken. Ze hadden daar een goed bestaan, als ik de verhalen van hen mag geloven, maar het einde van de oorlog bood hen maar één uitweg: vluchten, zoals ongeveer 300.000 Indische Nederlanders en Molukkers dat ook deden.
Eind jaren ’90 heeft Gorinchem ook vluchtelingen opgevangen. De voorbereiding van de AZC in Gorinchem ging destijds ook niet zonder slag of stoot. Deze nieuwe Nederlanders hebben daarna een bestaan kunnen opbouwen in ons land. Daar mogen we met z’n allen

trots op zijn. En ja, we hebben de afgelopen decennia veel gedaan als stad zijnde, maar dat betekent niet dat wij vanavond de deur dicht zullen gooien voor hen. Nee, zeker niet. Mensen in nood help je, maar dat is mijn persoonlijke mening.
Op 18 februari van dit jaar hebben wij als gemeenteraad vastgesteld dat het niet wenselijk is om op de locatie van het voormalig belastingkantoor een AZC te vestigen. Tijdens diezelfde vergadering is het amendement 'Gorinchem, veilige thuisvesting' aangenomen, waarin de bereidheid is uitgesproken om met de Gorcumers, de raad en het college in gesprek te gaan om passende kleinschalige opvang van statushouders en kansrijke asielzoekers te faciliteren in onze stad, omdat Gorinchem altijd haar verantwoordelijkheid wil pakken. Graag willen wij weten van de wethouder wat de status is van dit amendement. Zijn er inmiddels locaties in zicht en krijgen we voldoende ondersteuning van het COA om dit te kunnen realiseren? Want ons inziens zal dit mee kunnen helpen aan een duurzame oplossing van de acute noodopvang. Wij richten ons vanavond ook richting het COA en al die andere Nederlandse gemeenten, om hen ertoe te bewegen om gezamenlijk met duurzame oplossingen te komen, zoals bijvoorbeeld medewerking verlenen aan kleinschalige opvang, lokaal of regionaal, 50 tot 100 mensen, zodat het op korte termijn gerealiseerd kan worden. Gezamenlijk kunnen wij de acute noodopvang oplossen.
Was een cruiseschip het beste idee? Daar kun je met elkaar over discussiëren, maar het was een initiatief om iets te doen na de vier weken die we met elkaar hadden afgesproken. We kunnen erover blijven discussiëren wat het beste is, maar daar helpen wij de vluchtelingen niet mee. Wij moeten daadkracht tonen en niet alleen laten zien dat we de allermooiste vestingstad van Nederland en stad van tolerantie zijn, maar ook dat we klaar staan voor onze medemens in nood. Wij kunnen de problemen in andere AZC's, zoals bijvoorbeeld Ter Apel, niet oplossen, maar wij kunnen hier wel een belangrijke bijdrage aan leveren. Daarom roep ik vanavond mijn collega-raadsleden op om als één naar buiten te treden. We hebben het hier tenslotte over mensen, zoals u en ik, met een verhaal, een leven, een droom, of een wens om in vrijheid te kunnen leven. Als iedereen zijn of haar verantwoordelijkheid oppakt, dan is een noodopvang ons inziens niet nodig. Daarom spreken we als Stadsbelang Gorinchem ons vertrouwen uit richting de burgemeester dat zij de juiste beslissing neemt voor Gorinchem met betrekking tot de aanwijzing die zij heeft ontvangen van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties.
Een betrouwbare overheid moet haar woord nakomen en om het vertrouwen richting de omwonenden extra kracht bij te zetten, dienen wij samen met het CDA en Democraten Gorinchem de motie 'Werken aan vertrouwen' in. De inhoud van deze motie is inmiddels toegelicht door collega-raadslid mevrouw Van Oversteeg van het CDA. De motie 'Gastvrije ontvangst' lijkt ons overbodig, dit zou namelijk vanzelfsprekend moeten zijn, maar wij zullen deze met alle liefde ondersteunen.
Dit was onze bijdrage. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan is het woord aan mevrouw Molengraaf.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Voorzitter, dank u wel. Ik kies er even voor om niet in te gaan op het statement van de burgemeester. Zoals alles in dit dossier is het onverwacht en verrassend. Misschien dat ik er in tweede termijn nog op terugkom.

Al geruime tijd heeft Nederland te maken met een grote toestroom aan vluchtelingen en het COA kan dat nauwelijks aan. Met diverse noodopvanglocaties is de ondergrens van humane opvang bereikt en dat is schrijnend. ChristenUnie/SGP vindt dat de overheid een schild moet zijn voor de zwakkeren in de samenleving, en dat geldt ook voor vluchtelingen die ons zijn toevertrouwd. Vanavond bespreken we dit vraagstuk, en wat het betekent voor Gorinchem, en dat is niet voor de eerste keer. Eigenlijk had vanavond de opvangboot op de agenda gestaan, maar zoals vaker werden we ingehaald door de ontwikkelingen, in dit geval de aanwijzing vanuit het ministerie. Ik zeg 'vaker', want als we terugkijken, is al vanaf eind 2019 het beeld dat het college ingehaald wordt door de werkelijkheid. Was er in februari 2020 nog een positieve grondhouding met een voorziene opening van de locatie in juni 2020, waarbij verzuimd werd de raad in te lichten over ontwikkelingen, dat veranderde toen het COA proactief het voormalige belastingkantoor in april van dat jaar kocht. Niet alleen moest u toen de raad wel inlichten – het stond immers in de krant –, ook veranderde de houding van positief naar negatief. U stelde de raad voor om geen opvang in het pand toe te staan en als doekje voor het bloeden is het mantra van de kleinschalige opvang gekomen. Elke keer als we daarnaar vragen, horen we steeds dat eraan gewerkt wordt, en daar moeten we het mee doen. Opvallend is ondertussen wel dat Vijfheerenlanden bijna 1,6 miljoen euro krijgt om 50 tot 70 statushouders te huisvesten en Gorinchem buiten de boot lijkt te vallen. Waarom lukt het hen wel en ons niet?, zou je denken.
In september komt een brief vanuit het ministerie met de vraag om extra opvangplekken vanwege de almaar stijgende aantallen die instromen en het nauwelijks uitstromen van statushouders. Ditmaal worden de fracties geraadpleegd over een verzoek van het COA om tijdelijke opvang in het belastingkantoor toe te staan voor vier weken. Daarna zouden permanentere locaties klaar zijn en de mensen weer uitgeplaatst worden. In het debat hierover heeft mijn fractie aangegeven de vier weken wel erg kort te vinden en welwillendheid getoond om het eventueel iets langer toe te staan, om zo gesol met mensen te voorkomen. Helaas is dat laatste toch gebeurd. De paniek die zich van het college meester leek te maken in de dagen voor 19 november vertaalde zich in een voorstel dat ons en anderen overviel: de opvangboot voor 150 mensen uit het belastingkantoor die aan de Handelskade moest komen. Bijzonder, omdat meerdere fracties, onder andere tijdens de begrotingsbehandeling, vragen hadden gesteld over de beëindiging van de opvang na vier weken, en hoe dat zat. Opnieuw werden we pas op het laatste moment betrokken en was er geen plan voor participatie, want: nood breekt participatiewet. Volgens de wethouder was het een voorstel van het college om hulp te bieden voor een schrijnend probleem, het college had niets gevraagd, volgens hem. Maar later blijkt er een brief van het COA met formeel verzoek gedateerd 11 november te liggen.
Het voorstel van de boot is vorige week van de agenda afgevoerd omdat we opnieuw ingehaald zijn door de werkelijkheid. Er zat een aanwijzing aan te komen voor Gorinchem om 300 mensen in het belastingkantoor te moeten opvangen. Wel bijzonder, omdat ik in de I&O-sessie van 30 september over de opvang van vluchtelingen nadrukkelijk aan de wethouder had gevraagd of ons zo'n opvang opgelegd kon worden en zijn antwoord was toen dat dat niet kon, omdat het altijd een burgemeestersbevoegdheid is. Dat lijkt toch niet overeen te komen met wat we nu zien gebeuren.

Afgelopen zaterdag verscheen onze burgemeester in het NOS Journaal om haar ongenoegen te uiten. Het viel rauw op haar dak. Dat verbaasde ons. Wij wisten toch al bijna een week dat het er aan kwam? Hoe heeft u dit bedoeld? In de dagen erna werden de uitingen steviger: Gorinchem deed zo z'n best, laat andere gemeenten maar eens wat doen, en uiteindelijk gingen zelfs juridische stappen ondernomen worden. Nu kan mijn fractie zich voorstellen dat zo'n uitzonderlijk middel als een aanwijzing op juridische houdbaarheid wordt getoetst, een soort proefproces zeg maar, maar de tang die wij meenden te proeven is van een college dat boos en verongelijkt zich met hand en tand verzet en alleen met de grootste tegenzin dan maar doet wat er gevraagd wordt. Dat vinden wij teleurstellend en niet terecht.
Concluderend vindt mijn fractie het geen fraai beeld: te laat inspelen op ontwikkelingen, falend beleid doordat uiterst rigide met het belastingkantoor is omgegaan, daarbij slechte communicatie naar de raad en naar de stad. Dat geeft onrust voor inwoners en de vluchtelingen zelf, die moesten verhuizen. Een dikke onvoldoende dus. Dat het college nu in de raadsinformatiebrief aangeeft de aanwijzing wel op te volgen vanwege de humanitaire nood en het belang van goede interbestuurlijke verhoudingen, vinden wij een goede uitkomst van een verder slecht proces. Zaak is nu dit goed te regelen met het COA en betrokken partijen en vrijwilligers. Wij hebben er vertrouwen in dat de mensen in onze stad die in de periode 2015-2018 enorme betrokkenheid hebben laten zien, en ook recent hebben vrijwilligers van onder andere KLIK hetzelfde laten zien, dat ook weer opnieuw zullen laten zien. Zij verdienen dan ook alle steun om opnieuw aan de slag te gaan. Daarom zijn wij mede-indiener van de motie 'Gastvrije ontvangst'.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar mevrouw Mager.

Mevrouw Mager: Voorzitter, dank u wel. Een aanwijzing, ja, maar ook verstrikt in het eigen net. Ik zat bij het statement van de burgemeester te bedenken: als deze daadkracht eerder was getoond, hadden we nu niet op deze manier bij elkaar gezeten. Maar goed. Verstrikt in het eigen net: eerst nooit meer opvang in het voormalig belastingkantoor, college geen actie, vervolgens: COA koopt voormalig belastingkantoor, college toont positieve grondhouding, vier weken noodopvang: echt, écht maximale termijn, aldus het college. Er zou binnen een week nadat het ons gemeld was een cruiseschip binnen varen in Gorinchem. Het college werd ingehaald door de werkelijkheid, want nu minimaal een halfjaar opvang in, jawel, het voormalig belastingkantoor! De VVD vindt dat eigenlijk best logisch. Het gebouw is immers eigendom van COA, het is volledig ingericht en er is een crisissituatie met opvang van vluchtelingen in Nederland. We hebben ons dan ook best verbaasd over de diversiteit van de uitingen van het college in de diverse media. We vinden het ook onbegrijpelijk hoe het college de regie zo uit handen heeft kunnen geven. Als er eerder actie was ondernomen door het college, als raadsbesluiten en moties zouden zijn uitgevoerd, hadden we er nu echt anders voorgestaan, in ieder geval qua locatie.
Ja, diverse malen heeft Gorinchem zich gastvrij opgesteld. De VVD vindt dat Gorinchem eigenlijk niet voor een vierde keer aan zet is om problemen van het COA op te lossen. De werkelijkheid heeft ons ingehaald, we hebben het vanavond al diverse malen gehoord. Zo werkt dat nu eenmaal als er een humanitaire crisis is. De VVD is ook niet verrast en ziet de logica van deze aanwijzing wel in, en ja: uiteraard, zoals de motie ook al aangeeft, met

een gastvrije ontvangst. We zouden dat ook niet anders willen. Als ze dan toch komen, doe het dan ook goed. Wij willen het college wel nadrukkelijk verzoeken om op een constructieve wijze met het COA in gesprek te blijven gaan. Onderhandel over de termijn en geef perspectief met betrekking tot de ontwikkelingen van het gebied rondom het belastingkantoor. Verleid het COA om samen op te trekken door op termijn statushouders en starters te huisvesten in het gebouw. Kijk naar bestemmingsplannen e.d. Wij denken echt dat daar veel meer mogelijk is, waar alle partijen baat bij kunnen hebben.
Op de motie van het CDA en andere komen we in tweede termijn terug. We wachten de reactie van de wethouder af.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Schefferlie.

De heer Schefferlie: Voorzitter, dank u wel. De realiteit, maar ook de essentie eigenlijk vandaag is dat wij op het punt staan om 300 mensen welkom te heten in Gorinchem. Vooropgesteld dat het gebeurt op een locatie die wij juist niét voor ogen hadden, illustreert de principebereidheid die Gorinchem tekent om bij te dragen aan de opvang dat het zijn van de mooiste vestingstad van Nederland niet alleen zit in onze buitenkant, maar ook in onze binnenkant. De circa 300 mensen die gaan komen zullen ieder hun eigen verhaal meenemen en hopelijk hier een relatieve rust vinden, waarvandaan zij hun leven weer veilig kunnen hervatten.
U begrijpt wel, voorzitter, dat wij vanuit deze start van onze bijdrage ons genoodzaakt zien ons neer te leggen bij de locatie die ons feitelijk wordt opgelegd. Hoe wij die situatie uitleggen is namelijk dat de burgemeester heel formeel nog eventjes ‘nee’ zou kunnen zeggen, maar dat het slechts een uitstel zou opleveren, gezien de uitgesproken bereidheid van de minister en de staatssecretaris om Gorinchem en vier andere steden de opvang op te leggen, en dan wel op de door hen aangewezen locaties. Daarom begrijpen wij ook wel dat de burgemeester haar eerder aangekondigde consultatie, oftewel adviesaanvrage bij de raad, heeft omgezet in dit gesprek vanavond. De burgemeester erkent daarmee dat de realiteit van onze lokale beslissingsbevoegdheid en keuzemogelijkheid buitenspel is gezet, een vorm van huisvredebreuk in onze lokale democratie. En terwijl ik dat zeg, voorzitter, klinkt het voor mijzelf eigenlijk als een soort slachtofferstaal die helemaal niet bij ons past. Wij willen juist graag zelf verantwoordelijkheid nemen en onze invloed pakken, juist ook op het thema van opvang, en daar waren we wat ons betreft juist goed mee bezig. De traditie in Gorinchem om bovengemiddeld bij te dragen zien we in het heden door ruim te voldoen aan de opvang van statushouders en het actieve streven om ruimte te bieden aan structurele, kleinschalige opvang. Ons bewust van de acute nood, waarderen wij ook de proactieve inzet van het college door het willen opvangen van 150 personen op een cruiseschip.
Voorzitter. Ik geloof dat werkelijk helemaal niemand in deze raad zou twijfelen, als wij nu in Gorinchem de keuze zouden moeten maken tussen crisisopvang in onze sporthal of tenten, of het openen van de deuren van het belastingkantoor. Op zich begrijpen wij daarom ook wel die stemmen van collega’s die hier al eerder vanuit de menselijke maat de bereidheid uitspraken om het belastingkantoor open te stellen. Maar, voorzitter, een landelijk probleem verdient een landelijke aanpak, waaraan wij graag bijdragen en zelfs een bovengemiddelde bijdrage aan willen leveren. Soms denk ik dat er collega’s zijn die,

overigens vanuit goedheid, het idee kregen dat wij niet het goede zouden doen door een leeg kantoor niet beschikbaar te stellen. Maar er waren niet voor niets duidelijke toezeggingen om dat daar niet opnieuw te doen. Zo sprak de raad zich op 18 februari nog met 22 stemmen uit tegen het opnieuw openstellen van het belastingkantoor. Wij zagen een kans op een veel betere balans door ons wel te laten zien als een betrouwbare overheid en tegelijkertijd die bovengemiddelde bijdrage te leveren aan menswaardige opvang. Hadden wij de burgemeester nog met effect kunnen adviseren vanavond, dan hadden wij haar aangeraden het kantoor niet open te stellen en door te gaan met een cruiseschip en een structurele kleinschalige opvang. Het gevolg van de aanwijzing is dat wij in plaats van een bijdrage in 150 plekken nu 300 plekken gaan huisvesten, met het verlies van vertrouwen bij een deel van onze inwoners als kostprijs. Als alle gemeenten waar nog geen opvang is zo'n creatief en royaal aanbod hadden gedaan van 150 plekken, dan waren er 50.000 plaatsen bijgekomen tegenover die acute nood nu van 2.000 plekken. Nog beter was het geweest als het COA had geleerd van het verleden en conform allerlei landelijke adviezen een brede spreiding van opvangplaatsen had gerealiseerd, met ruimte voor pieken in die opvang. Daarmee trekken wij behalve de conclusie dat wij 300 mensen werkelijk van harte welkom willen gaan heten ook de conclusie dat een hardnekkig falen van de landelijke politiek ook onze lokale betrouwbaarheid nu mogelijk een deuk doet opleveren bij inwoners. De nieuwe regering, die ongetwijfeld ook weer in vertrouwen gaat investeren, begint in Gorinchem wat ons betreft dan met een achterstand van 3-0.
Voorzitter, mogen we even stilstaan bij het waarom achter de toezegging om niet opnieuw het belastingkantoor te willen gebruiken? Principieel waren wij al tegen medewerking op deze plek door de aankoop van het COA zonder medeweten van de gemeente. Dat leidde toen al tot een beschadiging door de begrijpelijke, maar onterechte verdenking van inwoners op een onderonsje tussen het COA en het college. Maar er is ook een inhoudelijke reden om deze locatie niet te verkiezen. Het kantoor zit zo dicht op de naastgelegen flat dat de bewoners de geluiden van normale gesprekken dag-in, dag-uit horen doorklinken in hun eigen keukens en slaapkamers. En natuurlijk zijn er incidenten, als het brandalarm, dat nog wel eens afgaat, of andere gebeurtenissen, en veelal helemaal niet zo dramatisch, maar verplaats u eens in oudere bewoners voor wie de geluidsoverlast hun dagelijkse leefkwaliteit beïnvloedt, zonder dat zij nog kunnen verhuizen. Weegt de nood van opvang daar dan niet tegen op? Nee, wat ons betreft niet, als je gewoon treffende alternatieven weet te bieden. Daarom, voorzitter, hadden wij zo graag zelf een locatie aangewezen in Gorinchem. Juist daarom hadden we graag gezien dat de vele gemeenten die niet bijdragen dat ook hadden gedaan. Er staat tien miljoen vierkante meter onbenutte kantoorruimte. Een proactief COA had al tal van mogelijkheden om heel veel betere plekken te realiseren. De suggestie, zelfs het frame, dat het belastingkantoor de enige reddingsboei zou zijn om de nood te lenigen klopt simpelweg niet. Elk willekeurig leegstaand kantoor kan binnen enkele weken omgebouwd worden tot een geschikte opvang tegen overzichtelijke kosten.
Maar terug naar de realiteit, voorzitter. Nu die 300 mensen hier komen, moeten we er het beste van maken, voor de asielzoekers en voor de omwonenden. Goed dat er voor de opvang zoveel vrijwilligers klaar staan. Het wordt wel een hele opgave wat ons betreft om het vertrouwen van een deel van de inwoners weer terug te winnen. Wij roepen het college op om zich extra in te spannen om overlast en geluidshinder te voorkomen, dan

wel tot een minimum te beperken – misschien zijn daar speciale maatregelen voor –, vooral ook intensief in gesprek te gaan en te blijven met de direct omwonenden. We roepen het college op zich in te spannen om het gebruik van het kantoor zo kort als mogelijk te maken en wij vragen het college ook om het COA ertoe te bewegen op z'n minst rekening te houden met de ouderenpopulatie van de omgeving. Zogenaamde 'veilige landers' vinden wij bijvoorbeeld niet passend en gezinnen daarentegen juist wel. Daarnaast kunnen wij onze eigen invloed op het herstel van vertrouwen mogelijk vergroten. Dat kan door het voorkomen van het herhaaldelijk terugvallen door het COA op deze locatie, door het gebouw een nieuwe bestemming te geven. Wij dienen de motie van het CDA mede in. U wordt opgeroepen tot het in eigendom verkrijgen van het gebouw, wat ons betreft tijdelijk in eigendom van de gemeente, en na intensief overleg met de omgeving een nieuwe bestemming te bepalen en het in die opzet dan ook weer te verkopen.
Voorzitter. Dan nog onze toekomstige houding ten aanzien van de opvang van asielzoekers. Ondanks dat het COA onze welwillendheid keer op keer op de proef stelt, houden wij vast aan de mooie binnenkant van Gorinchem. Wij willen een voorbeeldstad blijven door asielopvang een plek te geven die bij onze stad past. Daarom blijven wij achter de opgave staan om kleinschalig een structurele opvang te realiseren. Op weg daarnaartoe was een cruiseschip een mooi tussengebaar, maar het lijkt ons te veel om te behappen om naast het belastingkantoor en de inzet naar kleinschalige opvang daarnaast alsnog voor een boot te gaan, vandaar dat wij het idee ondersteunen om dat voorstel nu niet meer in te brengen. Voor het laatste zou het ook mooi zijn als wij subsidie krijgen, zoals een voorgaande spreker ook vroeg en in Vijfheerenlanden al is gelukt. Op die manier werken we wat ons betreft aan wat lokaal wel kan en een toekomst met opvang op basis van draagvlak. Tot die tijd vragen we de grootst mogelijke aandacht van het college voor het in goede banen leiden van de opvang in het belastingkantoor.
Voorzitter, helemaal ten slotte en vooruitlopend op mijn tweede termijn, vind ik het toch wel erg belangrijk om juist ondersteuning uit te spreken, zeg maar, voor de manier waarop de burgemeester haar positie heeft ingenomen, omdat er een heel duidelijk onderscheid is in het mogen ervaren van hoe we bestuurlijk overruled zijn en waarin we onze lokale ruimte niet meer kunnen nemen, tegenover het inhoudelijk wel bereidwillig zijn om bij te dragen aan opvang. Dat is ook precies de scheidslijn die wij zelf hanteren. Mogen wij op onze manier bovengemiddeld bijdragen, graag. Daar laten we ons liever niet in overrulen als gevolg van een falende overheid. En als het dan wel zo is, dan maken we er hier de mooiste van. Wij kunnen dat betoog van de burgemeester van harte onderschrijven.
Tot zover de eerste termijn. Bedankt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Dansen.

Mevrouw Dansen: Ja, zo na de heer Schefferlie; ik was er nog van aan het bijkomen, maar goed. Waar wij het eigenlijk over willen hebben is: waarom praten we hier eigenlijk nog over? Er is een aanwijzing gegeven aan de burgemeester en die is duidelijk geweest over het feit dat, zelfs al zou ze dat willen, ze niet door de rechter kan laten uitzoeken of het wel kan, dat ze de aanwijzing op gaat volgen en dat de wethouders haar daarin ondersteunen. Nou, dat is het dan hè? Want de burgemeester heeft wel aangegeven dat de opvolging pas zal plaatsvinden nadat de fracties hun duiding hebben gegeven, maar dat

ziet de SP als een wassen neus. De raad is in dezen niet, zoals hiervoor, door B&W buitenspel gezet, maar door de minister en de staatssecretaris. B&W trekken wel het onzalige voorstel voor het riviercruiseschip terug. Zo zie je maar weer dat er in elke situatie ook positieve punten te vinden zijn.
Samenvattend: de raad gaat er niet meer over en ik en met mij mijn fractie zijn als mens gelukkig dat we de vluchtelingen op een fatsoenlijke wijze gaan opvangen. Daarom dienen wij de motie van GroenLinks en andere mee in.
De SP staat voor gelijkwaardigheid, menselijke waardigheid en solidariteit. Als politica en als SP'er heb ik geen goed woord over voor de procedure die we hebben gezien en voor de houding van de wethouder en ben ik teleurgesteld over het statement van de burgemeester.
Van de gelegenheid wil ik gebruikmaken om ook iets te zeggen over de motie van het CDA en de andere rechtse partijen, zal ik maar zeggen. De SP vindt dat we geen eindtijd aan de opvang van vluchtelingen moeten stellen. Zolang er een groot probleem is voor mensen, zolang mensen op zoek zijn naar een veilige plek, omdat ze die thuis niet meer hebben, moeten wij de ruimte kunnen geven om ze te helpen. De motie getuigt ons inziens van een kruideniersmentaliteit. Blijkbaar vindt het CDA dat we, nu we gedwongen worden vluchtelingen op te vangen, dat zo kort mogelijk moeten doen, en we gaan er vooral voor zorgen dat dit nooit meer hoeft, door het gebouw voor iets anders te bestemmen. Ik zei zojuist al: volgens de SP hebben wij in het verleden vrij veel eigendommen van de gemeente verkocht, omdat we beleid hebben gemaakt dat zegt dat we alleen maar vastgoed willen met een doel, en dat betekent niet: eerst kopen en dan een doel bedenken. Wij vragen ons af…

De voorzitter: Interruptie…

Mevrouw Dansen: Ik maak mijn laatste zin af; dan ben ik klaar.

De voorzitter: Helemaal goed.

Mevrouw Dansen: Wij vragen ons af of het CDA deze motie ook ingediend zou hebben als het ging om voor het water gevluchte Limburgers. Wij stemmen tegen deze motie.

De voorzitter: Mevrouw Van Oversteeg.

Mevrouw Van Oversteeg: Voorzitter. Ik hoorde mevrouw Dansen zeggen dat het CDA wel heel erg tegen deze opvang moet zijn, dat het nooit meer mogelijk gemaakt kan worden. Dat heb ik absoluut niet gezegd. Ik heb juist aangegeven dat wij ons als stad langdurig willen inzetten, langdurig op een duurzame manier, op een manier die onze stad goed aan kan. Om dat op een haalbare, goede manier te doen, zien wij heel veel heil in kleinschalige opvang, zodat we dat voor heel lange tijd kunnen doen. En ja, daar heb ik heel erg veel meer vertrouwen in, en met mij niet alleen mijn fractie en de mede-indieners, maar ook andere gemeenten, als je kijkt naar de handreiking die de VNG daarin doet. Dus het frame dat neergezet wordt ten aanzien van het niet voor zijn voor opvang van vluchtelingen is absoluut onjuist.

Mevrouw Dansen: Daarop mag ik vast wel even reageren?

De voorzitter: Een reactie van mevrouw Dansen.

Mevrouw Dansen: Ik kan dat echt onmogelijk anders lezen, en ik ben niet de enige die het alleen maar zo kan lezen. Er kan wel gezegd worden dat men fijn iets gaat doen met kleinschalige opvang voor de vluchtelingen, maar is er ergens al een plek die u aan het verbouwen bent, of waar wat gaat gebeuren? Volgens mij niet. Als je daarop moet wachten met 25 tot 50 mensen, kun je net zo goed in Syrië blijven en neergeschoten worden.

De voorzitter: Mevrouw Van Oversteeg voor de laatste keer.

Mevrouw Van Oversteeg: We mogen van mening verschillen, maar elkaars woorden op die manier anders uitleggen kan ik absoluut niet rijmen. Ik herhaal nogmaals: ja, wij zijn voor een duurzame oplossing door middel van die opvang en ik heb er het volste vertrouwen in dat we daarin naar goede oplossingen kunnen werken. Nu worden we aangewezen om het op deze manier te doen, om het op korte termijn op deze manier op te lossen, ook daarin zeg ik : ja, daarin nemen wij onze verantwoordelijkheid. En voor de langere termijn kies ik voor de andere oplossing. Dat u het niet kunt rijmen, is aan u, maar dat kunt u mij niet aanwrijven.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar de volgende spreker, de heer Van Mourik.

De heer Van Mourik: Voorzitter. In 1995 was Gorinchem al ruimhartig in de opvang van asielzoekers. Ik hoor dat de geschiedenis regelmatig gebruikt wordt, ik denk ‘laat ik dat ook maar even doen’. Bij ons in Wijdschild streken zes jongeren neer, in afwachting van een beslissing. Het was toen ook al zo dat men gewoon in de straat, in welke omgeving dan ook, rustig de beslissing mocht afwachten. Er gebeurt natuurlijk nooit wat, maar in die eerste periode, 26 jaar geleden, kwam er een molotovcocktail tegen de pui van onze buren aan en dat is toch iets waar je niet op zit te wachten. Laat ik duidelijk zijn: deze tijd van toen was zo, maar ik kan me goed voorstellen dat de omwonenden op dat moment ook zeggen van “ja, ik vind dat gewoon niet zo prettig”.
Wat hebben we nu geleerd in die periode? De landelijke overheid heeft het kennelijk gewoon niet meer in de hand. Wij vinden het jammer dat, als het dan niet zo uitkomt, mensen die niet zo enthousiast zijn als populistisch worden bestempeld. Waarom geen uitwerking van het plan in Gorinchem, hoor ik dan, als het zo op je dak valt. Alles moest al klaar staan, van school tot taalcursus. Is dat dan reëel? Nee, ik kan me voorstellen dat je zegt: nieuwe plannen, nieuwe ideeën en naar nieuwe stappen. Het water staat aan de lippen van de staatssecretaris en de minister, maar dat is dan, denk ik, een zwak argument. Aan de voorzijde is er niets tot weinig gedaan aan een beter beleid, maar dat kan zeker anders. Een stad van tolerantie is ook op bepaalde moment ‘nee’ durven zeggen. Wat ga je bieden? Vanavond hebben we regelmatig in betogen gehoord dat mensen die in nood zitten zielig, schrijnend, zijn, en dat bestrijd ik ook niet, maar ik denk dat we alles in alle perspectieven reëel moeten terugbrengen. Als we in die 26 jaar maar de juiste stappen hadden genomen, hadden nu de staatssecretaris en de minister dit niet met een vorm van een dwangbevel op hoeven te leggen, of hoe mooi je dit ook allemaal zou kunnen formuleren.

Kijk verder naar een verder perspectief, en ‘verder’ is misschien niet eens zo ver, dat is misschien tot het eind van de zomer. Menslievendheid gaat verder dan de barmhartige Samaritaan spelen. Ik hoor dat regelmatig voorbij komen. De Samaritaan kwam overigens bij toeval bij de persoon die geholpen werd. En dan heb je de neiging om mee te buigen, omdat het zo zielig is, omdat het pijnlijk is. Is de staatssecretaris ook bereid om ondersteuning te bieden? Biedt de overheid zo mogelijk ook ondersteuning aan de omwonenden? Want dat komt toch elke keer naar voren. Of gaan we nu weer dezelfde kant op als 26 jaar geleden, dat men eigenlijk zei: ja, het is wel heel jammer, maar…

De voorzitter: Mevrouw Molengraaf, interruptie.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Ja, voorzitter, ik spitste natuurlijk mijn oren toen het over de barmhartige Samaritaan ging. Ik wil de heer Van Mourik nu toch even een tip geven. In de Bijbel is niks toevallig, de barmhartige Samaritaan kwam ook niet toevallig daar langs, dat was echt bedoeld.

De voorzitter: Mevrouw Dansen, wellicht ook over dit onderwerp?

Mevrouw Dansen: Nee, ik houd mij verre van Bijbelteksten. Waar ik op viel is dat wij moeten luisteren naar een raadslid dat uitmaakt hoe zielig of niet zielig vluchtelingen zijn. Laten we in ieder geval de mensen respecteren voor wat ze zijn en proberen zelf ook enige menselijkheid te betrachten.

De voorzitter: De heer Van Mourik.

De heer Van Mourik: Daar kan ik natuurlijk een korte reactie op geven. Of het nou gaat om een vorm en een uiting waarvan ik eigenlijk aangeef- en dan kunt u zeggen “ja, moeten luisteren naar een raadslid”: ik ben wel volksvertegenwoordiger van de mensen in Gorinchem, u ook, en ik denk dat ik ook het recht heb om dan vervolgens enige aandacht daaraan te besteden. Nogmaals: het is schrijnend, het is vervelend, maar ik vind deze oplossing ook absoluut buitenproportioneel en ook absoluut ongehoord om dit zo door te pakken.

De voorzitter: De heer Bahlmann wil ook nog interrumperen.

De heer Bahlmann: Dat wil ik eigenlijk doen op de opmerking die mevrouw Dansen zojuist maakte. Ze gaf aan dat we ons moeten inleven in de vluchteling en met betrekking tot de kleinschalige opvang werd aangegeven dat de Syriër beter in Syrië kan blijven en doodgeschoten kan worden. Dat vind ik gewoon niet kunnen.

Mevrouw Dansen: Daar mag ik vast wel even op reageren, voorzitter?

De voorzitter: Nee, ik wil er graag zelf eventjes op reageren. Laten we elkaar niet de maat nemen op deze onderwerpen, laten we elkaar vooral goed in de waarde laten in het debat.

Mevrouw Dansen: Voorzitter, ik word verkeerd geciteerd!

De voorzitter: Een korte reactie.

Mevrouw Dansen: Ik had het niet over de kleinschalige opvang toen ik zei dat je dan beter kunt blijven zitten op de nare plek waar je woont. Ik had het erover dat mensen er niet zoveel aan hebben als het allemaal zo lang duurt. Ik probeer goed te luisteren, maar ik vind het ook wel fijn als mensen goed naar mij luisteren.

De heer Bahlmann: Maar, mevrouw Dansen…

De voorzitter: Via de voorzitter, meneer Bahlmann!

De heer Bahlmann: Sorry, voorzitter. Richting mevrouw Dansen: maar dan maakt u zo'n opmerking niet. Het is totaal respectloos om dat als voorbeeld naar voren te brengen.

Mevrouw Dansen: Ik ben ook volksvertegenwoordiger en als ik vind dat ik dat moet zeggen, doe ik dat. Dank u.

De voorzitter: Waarvan akte. Ik verzoek de heer Van Mourik zijn betoog te vervolgen.

De heer Van Mourik: Dank u wel, voorzitter. Ik heb nog twee korte zinnen; dat scheelt dan weer. Ik wil nog iets zeggen over de burgemeester, na het punt dat ze gemaakt heeft van de week. Het gaat om levendig en humaan en leefbaar moet het dan ook zijn. Laat ik duidelijk zijn: ik buig niet mee als de druk van de landelijke overheid recidiverend terugkomt.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Oostrum.

De heer Oostrum: Dank u wel, voorzitter. Ik was blij verrast met het prima statement van de burgemeester vooraf. Ik denk dat haar primaire reactie was ingegeven omdat bij de aanwijzing het college, de gemeenteraad en de burgemeester buitenspel gezet werden en dat zij na het raadplegen van de VAR tot de conclusie gekomen is dat ze een betere reactie kon geven, en dat heeft ze vandaag uitstekend gedaan vind ik.
De Partij van de Arbeid wil om te beginnen nog maar eens aangeven dat opvang van vluchtelingen een maatschappelijke en menselijke plicht is en dat Gorinchem in de afgelopen jaren al ruimschoots heeft bewezen deze opvang op een goede manier te kunnen faciliteren. Die opvang houdt niet op bij het bieden van ruimte aan een asielzoekerscentrum en de inzet van vele Gorcumers die zich als vrijwilliger inzetten om asielzoekers en statushouders te helpen. We bieden jaarlijks ook permanente huisvesting aan een 50- à 60-tal statushouders, die zich vervolgens in Gorinchem vestigen en hier verder een bestaan kunnen opbouwen. Daar ligt ook de basis voor ons amendement 'Veilige thuisvesting', dat we hebben ingediend bij het bespreken van de mogelijke opvang van asielzoekers in februari van dit jaar. Met het aannemen van dat amendement heeft de gemeenteraad aangegeven om in Gorinchem passende, kleinschalige opvang van asielzoekers en kansrijke statushouders te willen faciliteren. Ik ben bang dat dat bij het COA in een laadje terecht is gekomen.
Ik sla een stukje over, omdat ik niet te veel achterom wil kijken. In oktober zijn na vier weken noodopvang de vluchtelingen uit het belastingkantoor conform de afspraken door het COA verplaatst naar opvang elders. Het was ook toen al duidelijk dat de problemen

met overvolle opvanglocaties niet waren opgelost, zoals eerder verwacht. Daarom stelt het college proactief voor…

De voorzitter: De heer Van Breemen interruptie.

De heer Van Breemen: Dank u wel, voorzitter. Ik hoorde de heer Oostrum zeggen dat het plan voor kleinschalige opvang waarschijnlijk ergens in een laadje van het COA terecht is gekomen. Ik heb er vanavond al meerdere fracties naar horen vragen, en omdat de heer Oostrum blijkbaar meer weet, vraag ik het nu aan hem: wat heeft het college nou precies met dat plan gedaan? Voor zover ik weet, ligt het namelijk hier ergens in het stadhuis in een laadje.

De heer Oostrum: U bent iets te vroeg. Aan het eind van mijn betoog kom ik er waarschijnlijk nog even op terug, maar ik ga ervan uit dat het college met dat amendement richting COA is gegaan, dus neem ik aan dat het daar in een laadje terecht is gekomen en dat het college het wel degelijk heeft opgepakt.
Ik was gebleven bij de zin: daarom stelde het college in oktober proactief voor een tijdelijke opvang op een tijdelijk riviercruiseschip te faciliteren, in afwachting van en op weg naar permanente kleinschalige opvang. Maar dat initiatief werd ingehaald door een politiek testament van de staatssecretaris: de aanwijzing. Voorzitter, ik zei het al: wij willen vooruitkijken en wij – maar ik bedoel eigenlijk het COA – moeten ophouden met het jojoën met bestuurlijke besluiten en vooral met het jojoën met mensen. Het gaat over mensen, of het nu gaat over de vluchtelingen of over de omwonenden van het belastingkantoor. Het is nu zaak om als gemeente, maar vooral ook weer als COA, die toekomstgerichte koers uit te zetten en vast te houden. Wat de PvdA-Gorinchem betreft is dat om te blijven streven naar locaties voor kleinschalige opvang in stad en regio, niet alleen hier, maar over het hele land. Daarmee bevorderen we namelijk de uitstroom uit de grotere opvangcentra en we bevorderen vroegtijdig opvang in de uiteindelijke omgeving waar taallessen en verdere inburgering kunnen worden opgepakt. Die eerste stappen in de inburgering kunnen dan ook zo vroeg mogelijk worden gezet in de omgeving waar de statushouder uiteindelijk ook permanente huisvesting kan krijgen. Gorinchem, een gemeente met minder dan 40.000 inwoners, biedt jaarlijks permanente huisvesting aan 50 tot 60 statushouders en heeft al aangegeven die permanente kleinschalige opvang van 50 à 75 kansrijke statushouders te willen faciliteren. Op die manier kan eerder worden begonnen met inburgering, kan sneller aansluiting worden gezocht en gevonden in de Gorcumse samenleving en we zien aan de brief van KLIK, en horen ook in de stad geluiden, dat de vrijwilligers daarvoor al klaar staan. Van daaruit wordt de statushouder na inburgering permanente huisvesting aangeboden in Gorinchem, of ten minste in de regio, in samenwerking waarmee die opvang ook wordt opgezet. Zo'n opvang is bovendien mogelijk te combineren met huisvesting voor alleenstaanden en jongeren en biedt daarom meerdere extra kansen op snelle inburgering in de Nederlandse samenleving.
Voorzitter. De motie van GroenLinks, D66, CDA, SP en ChristenUnie/SGP beoogt een warm welkom voor de asielzoekers die wij ook nu weer in onze stad gaan opvangen en vraagt het college ervoor te zorgen dat diverse organisaties en vrijwilligers klaar staan om te zorgen dat die opvang goed kan verlopen. Het is een sympathieke motie en ik durf wel

te zeggen dat het college dat ongetwijfeld al van plan is geweest, maar in dit geval krijgt ook een overbodige motie onze steun .
De motie van CDA, Stadsbelang en Gorcum Actief biedt weliswaar geen garanties, maar geeft in ieder geval aan dat we als gemeente de koers naar die permanente kleinschalige opvang willen vasthouden en daarmee uiteindelijk willen zorgen dat er niet telkens gejojood wordt met het belastingkantoor. Uiteindelijk willen we dan het pand overnemen, om ook de gewenste nieuwe ontwikkeling in de wijk – wij denken bij voorkeur aan woningbouw – op te pakken. We gaan er ook vanuit, maar dat wil ik dan graag van het college horen, dat inderdaad op basis van het amendement de samenwerking met het COA is opgepakt, dat die kleinschalige opvang daar daadwerkelijk is aangekaart en dat het opvangprobleem op die manier kan worden opgelost. Mijn vraag aan het college is dan ook: is die inschatting van één jaar een reële termijn? Zo ja, dan zal deze motie ook onze steun krijgen.
Voorzitter. Hier wil ik het graag bij laten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee zijn we aan het einde gekomen van de eerste termijn. Ter voorbereiding van de reactie van het college schors ik thans voor tien minuten de vergadering (20.55 uur).

Schorsing

De voorzitter: De vergadering is heropend (21.18 uur). Het woord is in eerste termijn als eerste aan de burgemeester.

De burgemeester: Dank u wel, voorzitter. Hier staat een dankbare burgemeester. De overgrote meerderheid van de raad laat haar hart spreken. Ontheemden een veilige plek bieden, hoe mooi is dat? Op een paar onderdelen wil ik nog even ingaan.
Allereerst het onderwerp media-uitingen, en dan met name ten aanzien van de aanwijzing en de inhoud. Ik merk dat daar enkele interpretatieverschillen zijn en dat wil ik graag uitleggen. In totaal heb ik één media-uiting gedaan, en wel in het eerste het beste medium dat zich meldde, de NOS. In die media-uiting heb ik eigenlijk twee dingen gedaan. Van de aanwijzing heb ik heel nadrukkelijk afstand genomen. Ik heb aangegeven dat ik daar absoluut niet blij mee ben. Ik was de eerste burgemeester die een aanwijzing kreeg, in de loop van de dagen daarna volgden meer burgemeesters en ik zie dat ik mij bij hen in goed gezelschap bevind, want ik heb geen enkel burgemeester positief horen spreken over de aanwijzing, integendeel: al mijn collega's hebben daar afstand van genomen en aangegeven dat het instrument gewoon niet nodig was om in te zetten.
Ten aanzien van de inhoud – dat was de tweede kant – heb ik richting de NOS aangegeven dat ik daarover niet het gesprek ga voeren. Daar is namelijk de raadsvergadering voor. Hier voer ik met u het gesprek over de inhoud. Ik heb gezegd: ik neem contact op met inwoners, met maatschappelijke organisaties en ik voer het gesprek met de raad. Dat is wat ik heb gedaan en ik denk dat dat nu wel helder is.
Dan de vraag ten aanzien van de raadsinformatiebrief. Ook daar constateer ik dat er verschillende interpretaties worden gehanteerd. Laat ik aangeven wat het doel was van het college met betrekking tot de raadsinformatiebrief. Het doel was context te geven voor het gesprek dat hedenavond plaatsvindt in de raad, iedereen op vlieghoogte brengen. En

ja, daar hoort ook het juridisch perspectief bij, want u mag van ons verwachten dat wij als dagelijks bestuur zaken voor u voorbereiden, en daar hoort ook bij dat je het totale speelveld schetst, dus moet je ook aangeven hoe je er juridisch voorstaat. Dat wil niet zeggen dat je daar vervolgens gebruik van maakt. Ik verwijs weer naar dat ene interview dat ik heb gehad bij de NOS: ik heb aangegeven dat het juridisch eigenlijk helemaal niet interessant is, de een zegt dit, de ander dat, maar juridisch is het helemaal niet interessant, want we moeten kijken naar de inhoud, naar het maatschappelijke vraagstuk. Maar het is wel van belang, in het kader van een goede voorbereiding voor uw raad, dat wij het voor u uitgezocht hebben. Ook daarin waren wij overigens niet de enige, want ook andere gemeenten hebben zich met hetzelfde vraagstuk beziggehouden. Op basis van die juridische informatie kunt u vervolgens hier het politieke gesprek voeren. En ja, als dan vervolgens op basis van dat ene interview andere media andere termen in de mond nemen, dat zij zo. Ik kan me daar ook wel iets bij voorstellen, dat je gaat parafraseren, want ja, om zomaar honderd procent je collega's na te schrijven, is ook zo wat.
Voorzitter, nogmaals: hier staat een dankbare burgemeester. Er is draagvlak, we gaan het samen doen.
Dank u wel.

De voorzitter: Dan eerst een vraag van mevrouw Molengraaf.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Ja, voorzitter, de burgemeester slaagt er vanavond weer in om mij in totale verwarring achter te laten, want uit haar woorden maak ik nu op dat de RIB alleen maar heeft aangegeven dat je er juridisch misschien iets van zou kunnen vinden, maar dat we dat niet gaan doen. Begrijp ik nu goed dat er geen juridische stappen genomen zijn, of genomen gaan worden?

De burgemeester: Dat is juist.

De voorzitter: En dan nog een interruptie van de heer Van Breemen.

De heer Van Breemen: Ja, voorzitter, ik hoorde de burgemeester reflecteren op de RIB, waarbij ze zegt: wij willen graag dingen goed voorbereiden en daar hoort ook het juridisch kader bij. Ik snap dat, maar mijn kritiek op de RIB was, en ik zou het fijn vinden als de burgemeester daar ook op zou willen reflecteren, dat de RIB voor 50% bestaat uit het juridisch kader en inhoudelijk eigenlijk helemaal niets zegt, behalve: ja, we gaan maar akkoord, want het juridisch gedoe duurt allemaal te lang en daar hebben wij geen zin in. Ik had gehoopt dat het warme pleidooi dat ze in haar statement aan het begin van deze avond maakte ook in de RIB geland was, en dat heb ik heel erg gemist. Ik ben erg benieuwd hoe de burgemeester daar zelf op terugkijkt.

De voorzitter: De burgemeester.

De burgemeester: Dank u wel voor deze vraag, want ik ben heel blij dat ik het uit kan leggen. Wij hebben vorige week met de fractievoorzitters bijeen gezeten en toen hebben we gezegd: met elkaar gaan we het politiek-inhoudelijke debat vanavond, hier, op deze plek, voeren. Als ik dan in de media uitgebreide verhalen ga ophangen over hoe ik erin sta, hoe ik mijn hart laat spreken, et cetera, et cetera, dan vind ik dat zelf, persoonlijk, onvoldoende recht doen aan de positie van de raad. In de RIB staan ook wel teksten als

“we moeten onze maatschappelijke verantwoordelijkheid nemen”, of iets in die trant. Want u moet aan de voorkant natuurlijk wel weten waar het college voor kiest. Maar vervolgens vind ik het hier, vanavond, de plek waar ik mijn hart laat spreken, waar ik laat zien waar ik als burgemeester sta. Dat is de afweging die ik gemaakt heb.

De voorzitter: Mevrouw Mager, daarna de heer Van Breemen.

Mevrouw Mager: Dank voor de toelichting. De burgemeester had het over ‘humaan’ en over ‘ontheemden’, en dat klinkt natuurlijk prachtig, maar volgens mij hebben we het gewoon over opvang in het voormalige belastingkantoor, wat een heel logisch gevolg is van de omstandigheden zoals ze nu zijn, en volgens mij gaan we daar gewoon asielzoekers opvangen. Dus ja, het klinkt mooi, maar laten we ons wel gewoon bij de feiten houden.
Vervolgens wil ik even reageren op de manier waarop is teruggekomen op het fractievoorzittersintermezzo, zoals ik het maar even noem, tijdens de schorsing vorige week. Ja, maar daar was toen wel even wat anders aan de hand, want die avond lag een geheel ander raadsvoorstel voor, omdat het college van zins was asielzoekers op te vangen in een boot. Dat voorstel in behandeling nemen op een avond dat we met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid wisten dat er een aanwijzing zou volgen, dáárom hebben we toen dat debat niet gevoerd. Dat was met name de reden, om de verwarring niet compleet te maken.
Dank u wel.

De voorzitter: De heer Van Breemen, dan de heer Hassouna.

De heer Van Breemen: Voorzitter, dank. Ik wil even reageren op wat de burgemeester zei. Ik waardeer het dat de burgemeester haar hart nu laat spreken en zegt wat zij er persoonlijk van vindt. Het is ook goed te horen dat de wethouders haar daarin steunen. Alleen, de RIB is wel het gevolg van de afspraak van vorige week dat het college met iets zou komen, en vorige week was er nog sprake van een scenariodiscussie. Ik begrijp dat het college niet én de boot én het belastingkantoor wil doen, vanuit het oogpunt van het college, maar iets van een scenarioverhaal was wel fijn geweest. Wat er nu ligt, is een raadsinformatiebrief die voor ruim de helft uit een juridisch kader bestaat en daarna nog een kwart, of een achtste, over het feit dat we de boot niet meer gaan doen. Ik mis in die RIB het humane aspect, de positieve kant, om het zomaar even te noemen, namelijk dat wij een oplossing bieden voor deze humanitaire crisis. Ik vind het gewoon jammer dat het college blijkbaar niet in staat is om dat in een RIB te vatten en dat de burgemeester dat pas vanavond hier kan doen.

De voorzitter: Dank u. Nu eerst de heer Hassouna en daarna de burgemeester.

De heer Hassouna: Dank u wel, voorzitter. Dee burgemeester heeft toch echt wel iets uitgestraald wat een bepaalde negatieve stemming teweeg bracht op landelijk niveau. Met uw statement zojuist probeerde u het tegenovergestelde te beogen en nu geeft u ook aan dat u dankbaar bent, maar toch in gezelschap van andere morrende burgemeesters. Wat voor beeld wordt daarmee dan geschapen? U kunt vinden dat een aanwijzing een zwaar middel is, maar u zei ook “wij doen al heel veel, geef dan de tientallen andere gemeenten

die niets doen een aanwijzing", en dat is toch echt een inhoudelijk argument. Wij zijn nog steeds verward door de verandering van de toon. Wanneer is deze ommezwaai gekomen? Wij hebben de RIB gisteravond tegen acht uur gekregen, dus dat moet dan snel gegaan zijn, want de toon in de RIB, een document van nog geen dag oud, is toch echt heel anders, zoals de heer Van Breemen al concludeerde. Waarom kon dat niet anders geformuleerd worden, de bestuurlijke duiding? En wat wij ook opmerken: horen wij nu een mea culpa, of niet?

De voorzitter: De burgemeester.

De burgemeester: Ja, voorzitter. Ik ben een vrouw uit één stuk. Dat hoor ik heel vaak. Ik kan niet op het ene moment 'dit' zeggen en op het andere moment 'dat'. Volgens mij ben ik zojuist heel helder geweest. Ik heb aangegeven dat er blijkbaar bij een deel van de raad interpretatieverschillen heersen ten aanzien van mijn ene media-uiting. Ik zou degenen die zojuist het woord hebben gevoerd willen verzoeken: kijk het nog eens na. Dan zult u zien dat ik ten aanzien van de aanwijzing sterk negatief was, en daar ben ik niet de enige in. Heel bestuurlijk Nederland is op dit moment in rep en roer en is daar heel negatief over. Dat is duidelijk. Tegelijkertijd is het ook zo dat, als we kijken naar de omvang van het vraagstuk waar wij met elkaar voor staan, je niet anders kunt zeggen-, tenminste, laat ik het bij mezelf houden, dan kan *ik* niet anders zeggen, als ik mijn hart laat spreken, dan: we gaan aan de slag hier in Gorinchem en we doen dat met elkaar.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Hassouna: Voorzitter…

De voorzitter: De heer Hassouna.

De heer Hassouna: Ten aanzien van uw media-optreden: merken wij hier een mea culpa, of niet?

De voorzitter: De burgemeester.

De burgemeester: Voorzitter. Wat u zojuist heeft gehoord is een verduidelijking van mijn media-optreden.
Dank u wel.

De voorzitter: Dan gaan we door naar wethouder Van Doesburg, die, neem ik aan, ook zal ingaan op de moties die zijn ingediend.

Wethouder Van Doesburg: Dank u wel, voorzitter. Ik zal ingaan op een aantal vragen die gesteld zijn en uiteindelijk op de twee moties die ingediend en beargumenteerd zijn. Maar eerst een opmerking van een wat meer algemene strekking, omdat toch ook veel vragen zijn gesteld over het voortraject en hoe we hier gekomen zijn. Ik grijp hierbij even terug op de woorden van mevrouw Mager, die zei dat dit een proces is waarin we steeds worden ingehaald door de werkelijkheid. Dat vind ik een hele rake typering, want dat is precies wat er aan de hand is. Je ziet het ook aan de snelheid waarmee ontwikkelingen elkaar opvolgen en waartoe je je dan steeds bestuurlijk moet zien te verhouden. Dat is

gewoon ingewikkeld en in dat soort razendsnelle ontwikkelingen kan het niet anders dan dat je op het proces wel heel erg je best doet, maar het toch niet altijd goed doet. Dat is ook in eerdere ontmoetingen wel besproken. Ik weet ook hoe wij in het college spreken over de raad en hoe, met de oprechte intentie om het goede te doen en steeds de raad in positie te brengen, niet vanuit ons belang, maar juist vanuit het raadsbelang en het belang van de stad, daarover gesproken wordt en daar sta ik dan ook voor en achter.
Door mevrouw Hamann is concreet de vraag gesteld of er gesprekken zijn gevoerd op grond van artikel 4.4 van de bestuursovereenkomst over de vierwekenopvang. Er zijn heel veel gesprekken gevoerd met het COA, zowel op provinciaal als op regionaal en lokaal niveau. Ook ambtelijk zijn allerlei pogingen ondernomen om ook dit element aan te halen, maar u moet ook de positie begrijpen, en daar proberen wij ook heel veel begrip voor te hebben, waar het COA in zit. Niet alleen zijn daar heel veel personele wisselingen en is de werkdruk extreem hoog, ook zij worden steeds door de werkelijkheid ingehaald en dan zie je gewoon dat dit soort gesprekken naar de achtergrond verdwijnt. Niettemin blijven wij er zowel ambtelijk als bestuurlijk steeds op hameren dat wij echt over die kleinschaligheid willen spreken. Dat zie ik overigens ook door allerlei andere gemeenten gebeuren. En dat is ook iets wat gezegd moet worden: als je alleen maar kijkt naar de vraagkant van dit maatschappelijke probleem, zou je makkelijk tot de conclusie kunnen komen dat het logisch is dat het overal uit de hand loopt, want de instroom neemt heel snel toe. Maar er is ook nog een aanbodkant, daar hebben wij ook zicht op, en dan zie je dat heel veel gemeenten van alles uit de kast proberen te halen om kleinschaligheid vorm te geven. En waarom kiezen zij voor kleinschaligheid? Niet omdat het ze wel lekker uitkomt, nee: omdat ze er een dubbele kwaliteit in zien. Met kleinschaligheid kun je je beter tot de proportionaliteit van je stad verhouden, maar je kunt ook meer kwaliteit bieden als het gaat om die kleinschaligheid, kwaliteit als het gaat om bijvoorbeeld onderwijs, dagbesteding en het vervolgproces: instromen als je een status hebt gekregen in de regio waar je gehuisvest bent. Dat is de inzet van de lokale politiek. Het lukt het COA nog niet om daarin mee te schakelen.
Door mevrouw Molengraaf is gevraagd: hoe zit dat nou?, want Vijfheerenlanden krijgt het wel voor elkaar. Nee, die krijgt het niet voor elkaar, die kiest voor iets anders. Waar we in Gorinchem nadrukkelijk kiezen voor ook het opvangen van vluchtelingen, kiest men daar in Vijfheerenlanden niet voor, maar kiest men voor het huisvesten van statushouders. Ook dat is toe te juichen, en Vijfheerenlanden verdient daarvoor een compliment, want dat is nogal wat. Als het gaat over statushouders, is kleinschaligheid wel mogelijk en wel bespreekbaar, wordt het zelfs zwaar gesubsidieerd door BZK, en dat begrijp ik ook wel, want de kosten die gemoeid zijn met het huisvesten van statushouders landen uiteindelijk wel in de lokale begroting van zo'n gemeente, en dat is niet mis. 50 extra statushouders is een enorme aanslag op uitkeringen en dat soort zaken.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw Molengraaf.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp het antwoord van de wethouder, hoewel het voor mij meer een retorische vraag was. Het ging mij meer om het voorbeeld. In mijn betoog heb ik geprobeerd duidelijk te maken dat Gorinchem naar mijn mening veel te laat van alles en nog wat doet en in die zin wordt ingehaald door de werkelijkheid, want dat had niet gehoeven. Vijfheerenlanden heeft gewoon heel slim

ingespeeld op een aantal dingen en eerlijk gezegd heb ik dat bij Gorinchem gemist. Dat was eigenlijk het punt dat ik wilde maken.

Wethouder Van Doesburg: Dat punt deel ik absoluut niet. Er zijn, zoals ik zojuist ook heb gezegd, heel veel inspanningen gepleegd. Alleen voor het vormgeven van de opvang van statushouders zijn mogelijkheden, voor het vormgeven van vluchtelingenopvang niet. Uiteindelijk hebben wij er wel voor gekozen iets te doen, we zijn namelijk met het voorstel voor die boot gekomen, ook gebaseerd op het gevoelen dat wij in de raad hebben waargenomen dat men iets wil doen als Gorinchem. We zijn dan ook snel met een voorstel gekomen.
Door de heer Oostrum werd gevraagd of de inschatting juist is dat een jaar voldoende zou zijn om te komen tot het vormgeven van alternatieven. Die vraag snap ik, want die staat natuurlijk ook in relatie tot de motie van het CDA. Onze inschatting is dat dat zeker moet lukken.
De fractie Van Mourik vroeg hoe het zit met de ondersteuning van de omwonenden. Op dit moment bestaan daarvoor geen regelingen bij het Rijk, of het COA. Er zijn alleen standaardregelingen voor de ambtelijke inzet en de vergoedingen die daar tegenover staan. Er zijn geen extra financiële mogelijkheden om bijvoorbeeld iets voor omwonenden te doen.
Gekoppeld hieraan heeft Democraten Gorinchem een vraag gesteld over geluidsoverlast: ga met de inwoners in gesprek, en ook met het COA, over wat daar gedaan kan worden om het tot een minimum te beperken. Dat is een oproep waaraan we zeker gevolg zullen geven.

De voorzitter: Een interruptie van de heer Van Mourik.

De heer Van Mourik: Het is meer een vraag eigenlijk. De vorige keer heb ik ten aanzien van de omwonenden gevraagd of die geïnformeerd zouden worden. De wethouder heeft dat inmiddels gedaan bij onder andere de VVE, en daar ben ik hem zeer dankbaar voor. Maar nu gaat het even over de omwonenden. Het is geen blijde boodschap die je dan moet brengen. Met name mevrouw Mosselman heeft daar een brief over geschreven waar geen woord Spaans in staat. Wordt daar nog de nodige aandacht aan besteed?

De voorzitter: Een verduidelijkingsvraag aan de heer Van Doesburg.

Wethouder Van Doesburg: Een hele goeie en terechte vraag, want die bewoners maken zich al heel lang zorgen en zijn ook al heel lang mee in gesprek. Ik ben ook blij met de manier waarop zij het gesprek met ons kiezen en de nuance die zij steeds zoeken in het gesprek met ons. Zo hebben zij zich ook heel schappelijk opgesteld toen wij terugkwamen op een eerder genomen besluit met de vraag: wij zijn van plan dit voor vier weken te gaan doen en hoe kijken jullie daarnaar? Toen kwam er ook vanuit de omwonenden een heel schappelijke reactie en daar zijn wij hen dankbaar voor. Wij zullen opnieuw met hen het goede gesprek blijven voeren en hen ook meenemen in de mogelijke uitvoering van moties die nu op het plan staan, en daar wil ik het nu over hebben.
De eerste motie gaat over een warm welkom. Je zou kunnen zeggen dat we daar al mee bezig zijn, dus die aanmoediging hebben we niet per se nodig. Tegelijkertijd vinden we de aanmoediging mooi, want ‘een warm welkom’ zijn ook de woorden die de

burgemeester koos en zoals gezegd staan wij daar als college achter. Alleen dat is al reden om deze motie te omarmen, zij het dat ik het wat ver vind gaan om ook een plan van uitvoering te overleggen, zoals ook wordt gevraagd, want dat is echt uitvoering, die bij ons zou moeten blijven. Ik hoop dat u het voldoende vindt dat wij zeggen dat wij de motie omarmen. Dat wij daar ook blijk van geven moge blijken uit het feit dat wij vandaag met de ISK hebben gesproken over de manier waarop goed onderwijs geregeld kan worden voor de mensen die gaan komen, en ook met het bestuur van het primair onderwijs heb ik al gesprekken gevoerd over de rol die zij kunnen pakken als het gaat over de inrichting van primair onderwijs voor deze groep.

De voorzitter: De heer Van Breemen.

De heer Van Breemen: Ja, voorzitter, dank. Ik snap wat de wethouder zegt over uitvoering. Die laat ik met alle liefde aan het college over, want ik wil niet op de stoel van ambtenaren of het college gaan zitten. Wat ik echter wel vraag, en dat vind ik wel belangrijk, is om ons mee te nemen in die maatregelen. U hoeft niet over alles met ons te overleggen, of alles voor te leggen, maar wij vragen u wel ons te informeren, want wij zijn volksvertegenwoordigers, wij krijgen vragen en ik vind het heel vervelend te moeten zeggen “ja, de wethouder zegt dat het geregeld is, maar ik heb geen idee hoe het precies met het onderwijs geregeld is”. Daarom verzoek ik u de raad daarover te informeren.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Van Doesburg: Dank voor die verduidelijking. Ik snap het ook, want er speelt het nodig en het is geen sinecure om het onderwijs te regelen voor deze groep. Ik neem u daar graag in mee, ook in de moeilijkheden waar we wellicht tegen aanlopen en waarvoor we mogelijk ook de hulp van de raad nodig hebben. Daarmee adviseer ik ook positief over deze motie.
De strekking van de motie van het CDA over herstel van vertrouwen begrijp ik heel goed, want wat de inwoners het meest bezwaart is dat er geen zicht is op hoe lang dit nu weer gaat duren. Eerder memoreerde ik de schappelijke reactie op de tijdelijkheid van vier weken. Dat nood wet breekt en dat soort principes begrijpt men heel goed, maar men vindt ook dat men recht heeft op de eigen woonkwaliteit en om dat te verdedigen zonder direct te worden weggezet als intolerant. Voor hen is het heel erg helpend als er zicht is op een eindtijd. Het idee dat in de motie wordt gepresenteerd dat, als je het pand zou aankopen, je echt de regie in eigen hand hebt, vind ik slim. Een moeilijkheid daarbij is wel dat je zou moeten afwijken van vigerend beleid, maar als de raad daarvoor kiest en het met een motie bekrachtigt, kan dat dat natuurlijk gewoon. Het argument om dat te doen vind ik sterk, omdat ik ervan overtuigd ben dat het op termijn heel veel rust in die wijk kan brengen, en dus ook herstel van vertrouwen, wat belangrijk is. Dus ook over die motie adviseer ik positief.

De voorzitter: Interruptie mevrouw Mager.

Mevrouw Mager: Dank u wel, voorzitter. Hoor ik de wethouder nou zeggen dat het alleen maar mogelijk is een termijn te stellen als je daarna het gebouw koopt? Je kunt toch sowieso een termijn stellen, of ben ik dan te optimistisch?

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Van Doesburg: Dat kan sowieso, ja, maar de werkelijkheid verandert steeds en dan moet ook het COA schoorvoetend terugkomen op eerdere uitspraken over bepaalde termijnen waarvan niet zou worden afgeweken, omdat andere alternatieven gewoon tegenvallen: het wordt niet geregeld en die onzekerheid blijft dan boven de markt hangen. Je kunt dan wel de bestemming gaan wijzigen, maar dat is niet voldoende, want er is nu al een andere bestemming waarvan moet worden afgeweken. Van bestemmingen valt dus altijd af te wijken. Je krijgt pas echt de regie als je het pand zelf zou verwerven.

Mevrouw Mager: Graag een reactie, voorzitter.

De voorzitter: Ja, mevrouw Mager.

Mevrouw Mager: Ik snap wat de wethouder zegt, maar ziet hij dan niet over het hoofd dat het gebouw eigendom is van het COA? Dus zij gaan het gebouw verkopen omdat dan zeker is dat de termijn stopt, maar ze gaan niet een termijn stellen zonder het gebouw te verkopen? Ik vind dat een heel bijzondere gedachtegang en kan me niet voorstellen dat het COA onder die voorwaarden een gebouw gaat verkopen.

De voorzitter: De wethouder en daarna de heer Van Breemen.

Wethouder Van Doesburg: Ja, het is hun eigendom en daarom moet je juist ook met hen daar een afspraak over maken. Als je met twee partijen tot die afspraak komt, lijkt me dat heel goed en treed je in die zin ook helemaal niet in eigendomsrecht. Ik denk dat het COA ontvankelijk is voor zo'n afspraak, omdat het ook ziet wat Gorinchem allemaal doet, ons dankbaar is voor de inspanning die we gepleegd hebben en echt wel mee wil denken.

De voorzitter: De heer Van Breemen en daarna mevrouw Molengraaf.

De heer Van Breemen: Ja, voorzitter, dank. Ik hoor de wethouder zeggen dat het niet eerlijk is als de omwonenden weggezet worden als intolerant. Dat deel ik met hem, maar tegelijkertijd vind ik het niet eerlijk dat de wethouder de suggestie wekt alsof er onrust zou zijn in de wijk. Er is een aantal omwonenden, van wie mevrouw Mosselman de woordvoerder is, die pleiten voor hun woongenot, laat ik het zo maar zeggen, maar het is niet zo dat de hele wijk op de achterste benen staat. Er zijn ook zeer veel Gildenwijkers die het helemaal prima vinden. Ik zou het fijn vinden als de wethouder niet meedoet aan die framing van een aantal inwoners dat de hele wijk tegen is, want dat is niet zo.

De voorzitter: Mevrouw Molengraaf, en dan mevrouw Dansen.

Wethouder Van Doesburg: Ja, voorzitter-

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Geeft u eerst de wethouder de kans, of…?

De voorzitter: Wilt u reageren op hetzelfde punt? Jullie reageerden alle drie tegelijkertijd, vandaar dat ik eerst ruimte wilde geven voor de interrupties.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: De heer Van Breemen sneed weer een ander punt aan, ik had nog even willen reageren op de verkoop van het pand.

De voorzitter: Dan geef ik eerst de wethouder de gelegenheid te reageren op de inbreng van de heer Van Breemen.

Wethouder Van Doesburg: Dank u wel, voorzitter. De heer Van Breemen en ik zijn het eens. Ik heb het ook absoluut niet over de hele wijk gehad, ik heb steeds heel specifiek over de omwonenden gesproken, en dat is een kleine groep. Ik geloof ook, en dat horen wij ook, dat er veel draagvlak in de wijk is om dit wel te doen, dat wil ik ook hardop zeggen. Maar deze minderheid, die heel direct belanghebbende is, heeft ook een stem, en dat belang hebben we meegewogen

De voorzitter: Dan nu wel mevrouw Molengraaf.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Voorzitter. Ik ben een beetje verbaasd over het optimisme van de wethouder als het gaat om de bereidheid van het COA om te gaan verkopen aan het einde van de termijn. Ik ben daar verbaasd over, omdat deze oproep ook in een eerder debat gedaan is, toen het ging over de termijn van vier weken, en dat is ook niet gelukt. Ik schat zomaar in dat het COA redeneert: wacht eens even, we hebben hier een goed pand, waar we snel en makkelijk kwijt mensen in kwijt kunnen, voorlopig gaan we dat helemaal niet verkopen. Ik ben dus niet zo optimistisch als de wethouder. We kunnen er wel een motie over aannemen, maar we gaan er gewoon niet over.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Van Doesburg: We gaan niet over het verkoopbeleid van het COA, maar wel over het beleid van de gemeente en de inspanningen die wij onszelf wel en niet kunnen meegeven. Wij hebben wel de nodige ijzers in het vuur om die onderhandelingen met het COA te kunnen aangaan. In de eerste plaats weet ik dat ze ontvankelijk zijn om het gesprek met ons te voeren, want ze zijn Gorinchem dankbaar voor veel zaken die wij goed regelen. Om maar wat te noemen: het doorplaatsen van statushouders doen wij als enige in Nederland wel op tijd, en meer dan honderd procent. Voorts zijn ze echt afhankelijk van het verlenen van afwijkingen van het bestemmingsplan die wij wel of niet doen. Dus ook daar hebben wij een positie.

De voorzitter: Mevrouw Mager wil een verduidelijking op dit punt?

Mevrouw Mager: Ja, dank u wel. Als ik het nu goed begrijp, gaan wij alleen maar een termijn stellen, met daarbij de onlosmakelijke voorwaarde van de belofte van koop, of gaan we sowieso een termijn stellen?

Wethouder Van Doesburg: De strekking van de motie is om een termijn te stellen, namelijk een halfjaar, te verlengen met een jaar, of direct een jaar, dat weet ik niet precies, en vervolgens op te roepen om het gesprek over de verkoop door het COA en de aankoop door de gemeente te voeren.

Mevrouw Mager: Oké, dan is het mij duidelijk.

De voorzitter: Dan nu mevrouw Dansen.

Mevrouw Dansen: Gelukkig wist ik nog wat ik wilde vragen! Ten aanzien van de verkoop van het pand ben ik het helemaal eens met mevrouw Molengraaf. Maar wij vragen ons ook af waar we dat dan van gaan betalen. Volgens mij staat er namelijk een behoorlijk bedrag tegenover en wat gaan we dan doén met het pand? Ik heb al eerder gerefereerd aan beleid dat we op dat gebied hebben en ik vind het een beetje een gekke toestand.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Van Doesburg: Dank u wel, voorzitter. Ja, dat is een terechte vraag. Het is inderdaad geen klein bedrag. Volgens mij is het voor ongeveer 2 miljoen euro aangekocht door het COA. Hoe je daar vervolgens mee omgaat, is een kwestie van uitwerking. De intentie zal vervolgens niet zijn om dat zelf te gaan ontwikkelen als gemeente, maar om het gewoon door te verkopen. Gelet op de huidige markt, zou je kunnen veronderstellen dat daar weinig risico's aan verbonden zijn.

De voorzitter: Mevrouw Dansen, een korte reactie.

Mevrouw Dansen: Het pand heeft heel lang te koop gestaan. Het is niet mogelijk gebleken het te verkopen totdat het COA kwam. Dus ik zou er niet optimistisch over zijn als ik u was.

De voorzitter: De heer Bahlmann nog een vraag aan de wethouder.

De heer Bahlmann: Dank u wel, voorzitter. In mijn eerste termijn heb ik de wethouder gevraagd wat de status is van het amendement 'Gorinchem, veilige thuisvesting', of er inmiddels locaties zijn en of men voldoende ondersteuning krijgt van het COA. Daarop is volgens mij nog geen antwoord gegeven door de wethouder.

Wethouder Van Doesburg: Een deel heb ik wel beantwoord in reactie op de vraag van mevrouw Molengraaf. En voldoende ondersteuning vanuit het COA: nee dus, maar tegelijk zeg ik daarbij dat ik daarvoor begrip heb vanwege de omstandigheid waarin we zitten en dat ook zij steeds door de werkelijkheid ingehaald worden. Maar ik ben inderdaad vergeten te zeggen of er concrete locaties zijn. Door ons is een vier- of vijftal locaties – ik weet het niet precies – aangedragen bij het COA. Het COA heeft een eerste scan daarvan gedaan, maar de eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het lang duurt voordat zo'n scan uitgevoerd is en als zo'n scan uitgevoerd is duurt het ook weer lang voordat er allerlei vervolgvragen op komen. Daar zit gewoon veel te weinig schot in, maar we drukken er hard op. Dat is de status.

De heer Bahlmann: En wat zou u dan nodig hebben van het COA?

Wethouder Van Doesburg: Nou, gewoon echt inzet, ambtelijke capaciteit, toestemming ook voor het mogelijk maken van kleinschalige opvang, want voorlopig vindt het COA een aantal van 200 kleinschalig, en dat is net even een ander beeld dan wij hebben gezegd.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee komt een einde aan de eerste termijn. Ik heb de indruk gekregen dat er ook behoefte is aan een tweede termijn. Daarbij verzoek ik u ervoor te zorgen dat u niet in herhalingen vervalt. Het woord is aan mevrouw Van Oversteeg.

Mevrouw Van Oversteeg: Voorzitter, dank u wel. In reactie op de bijdragen in eerste termijn en ook de bijdragen van de burgemeester en de wethouder, hecht ik eraan te benadrukken dat wij zien dat een aanwijzing een heel zwaar middel is. Daarom waardeer ik de wijze waarop duiding is gegeven en de wijze waarop we nu het gesprek voeren over hoe wij ons als lokale overheid daarin verhouden. Dat vind ik nog wel even het benoemen waard.
Ten aanzien van de inhoud, over de opvang, heb ik me, denk ik, voldoende uitgelaten.
Ten slotte de reactie van de wethouder op de motie die we hebben ingediend en de wijze waarop dat ook geduid wordt in relatie tot de termijn. Ik hecht eraan om nog even toe te lichten op welke wijze we dat bedoelen, ook in aansluiting op het feit dat de aanwijzing een heel zwaar middel is. Het verbinden daaraan van een termijn van een jaar geeft niet alleen duidelijkheid, maar ook een wat ruimere termijn dan waarop de aanwijzing ziet – een halfjaar –, om daarmee, zoals de wethouder aangaf, een ijzer in het vuur te hebben, dus om voor maximaal een jaar in deze opvang te voorzien en vervolgens die koop te bewerkstelligen. Is het één afhankelijk van het ander? Kijk, ik vind het een logische volgorde van zaken en ik vind het nog wel even belangrijk om te vermelden op welke wijze we die opbouw zien, zodat dat op die wijze in de gesprekken met het COA kan worden vormgegeven.

De voorzitter: Mevrouw Mager, interruptie.

Mevrouw Mager: Sorry dat ik zo blijf doorvragen, maar het is mij nog altijd heel erg onduidelijk. Ik zie het zo voor me: dadelijk zitten daar 300 asielzoekers in het gebouw, het COA heeft gezegd ‘minimaal een halfjaar’, dus dat zou dan een jaar kunnen zijn, twee jaar, drie jaar, en in de motie wordt gesteld ‘ja, COA, dan mogen jullie een jaar blijven en een heel leuk toetje: daarna kopen wij van jullie het gebouw, daar gaan jullie toch zeker wel mee akkoord?’ Moet ik me dat op die manier voorstellen, of zit ik er dan helemaal naast?

De voorzitter: Mevrouw Van Oversteeg, om dit nog een keer toe te lichten.

Mevrouw Van Oversteeg: Nou, voorzitter, allereerst: het gaat om maximaal een jaar. Dus als het COA na een halfjaar zegt dat deze nood verdwenen is, dan hoeft het wat ons betreft natuurlijk niet een jaar te duren-

Mevrouw Mager: Maar dat gelooft u toch zelf niet?

Mevrouw Van Oversteeg: Nee, exact, om die reden hebben we een maximum van één jaar genoemd, omdat we met z’n allen al kunnen voorzien dat die maatschappelijke druk het komende halfjaar niet zal zijn opgeheven. Om die reden zetten we dit ultieme middel in. Dus nogmaals: nee, dat is niet lichtzinnig, dat doen we ook niet zomaar, en dat doen we op deze manier. Maar is er een kortere termijn nodig? Ja.

Mevrouw Mager: Voorzitter-

De voorzitter: Mevrouw Mager, nog één keer op dit punt.

Mevrouw Mager: Mevrouw Van Oversteeg geeft geen antwoord op mijn vraag. Op het moment dat de termijn om wat voor reden dan ook als eindig wordt beschouwd – een halfjaar, zeven maanden, acht maanden, et cetera, in ieder geval méér dan een halfjaar, en, zoals de motie stelt: na maximaal een jaar –, willen we het pand van het COA kopen. Is dat dan de worst die het COA wordt voorgehouden en waarbij u ervan uitgaat dat ze gaat happen?

De voorzitter: Ik wil mevrouw Van Oversteeg nog één keer de gelegenheid geven om hierop te antwoorden.

Mevrouw Van Oversteeg: Dit is inderdaad de voorwaarde die we met het COA willen bespreken: dat na afloop van deze acute noodopvang het belastingkantoor daarvoor niet meer wordt aangewend.

Mevrouw Mager: Dus de termijn wordt inderdaad verbonden aan de koop? Oké.

De voorzitter: Daarmee is dit punt gemaakt en volgens mij was dat ook het einde van de termijn van mevrouw Van Oversteeg. Dan wil ik het woord geven aan de heer Van Breemen.

De heer Van Breemen: Voorzitter, dank. Laat ik beginnen bij de motie van het CDA. Daar zullen wij niet voor stemmen. Allereerst worden wij daarin vastgelegd op een jaar. Een ezel stoot zich in ’t gemeen niet twee keer aan dezelfde steen, maar met deze motie doen we dat wel, want wederom beloven we daarmee iets wat we helemaal niet waar kunnen maken. Dus dat lijkt me geen verstandig plan. Als het COA zegt “nou, hartstikke leuk, maar we doen het twee jaar, of drie jaar”, dan kán het COA dat gewoon met deze aanwijzing. Volgens mij wekken we hier echt verkeerde verwachtingen mee. En het tweede punt, het is al vaker gezegd vanavond: wij gaan niet over de vastgoedportefeuille van het COA en daarmee roepen wij het college op om iets te gaan kopen wat helemaal niet te koop staat, en dat is in mijn ogen het college op pad sturen met een onmogelijke opdracht. Bovendien biedt het verkopen van het pand niet de garantie dat het COA, of de minister, of de staatssecretaris, niet nog een keer een aanwijzing kan doen, maar dan zal het in een evenementenhal of een sporthal zijn, en daar zitten we volgens mij ook niet op te wachten. Ook daarmee wek je dus volgens mij niet de juiste verwachtingen. Ik kan echter rekenen en ik zie een meerderheid opdoemen voor deze motie, daarom heb ik nog een vraag. Tijdens een presentatie over een nieuw soort woningcorporatie heb ik de heer Biemans horen zeggen dat hij dat pand wel zou willen kopen. Wellicht kan de gemeente daarin als tussenpersoon functioneren.
Dan, voorzitter, nog even over deze avond. Laat ik zeggen dat ik blij ben dat de raad en de burgemeester vanavond een ander geluid laten horen dan in de pers is getoond. Ik begrijp dat de burgemeester een onderscheid maakt tussen het proces en de inhoud. Mij wordt dat door een bepaalde wethouder wel eens verweten, maar soit. Maar ik vind het echt jammer – en het argument dat alle burgemeesters het doen vind ik echt geen hout snijden – dat de burgemeester in haar publieke uitingen niet de verbindende en, zeg maar,

sociale kant heeft laten zien. De burgemeester zegt zelf dat ze een vrouw is uit één stuk. Zo ken ik haar ook en des te meer valt het me tegen dat maar een deel van dat ene stuk getoond is in de uitingen in de pers. Dat had wat mij betreft anders gekund.
Verder is niet heel veel ingegaan op de boot, en dat snap ik wel, want het was ook niet zo'n heel charmant proces, dus laten we dat maar gauw vergeten. Ik hoop dat een andere gemeente de boot, die volgens mij klaar ligt in een haven, zal overnemen, zodat daar alsnog 150 vluchtelingen gehuisvest kunnen worden.
Ik ben blij dat het college in ieder geval onze motie ondersteunt, want het is belangrijk dat we dit goed gaan regelen met elkaar qua opvang, qua onderwijs, qua dagbesteding en qua sociale veiligheid voor zowel de asielzoekers als de omwonenden. Dank daarvoor.
Daarmee beëindig ik mijn termijn, voorzitter.

De voorzitter: Bedankt. Dan door naar mevrouw Hamann.

Mevrouw Hamann: Dank u wel, voorzitter, en ik dank de wethouder en de burgemeester voor de beantwoording.
Wij hadden niet zo'n groot probleem met de raadsinformatiebrief. De juridische uitleg vond ik best interessant, want nu weten we dat die aanwijzing eigenlijk niet helemaal rechtsgeldig is en dat de staatssecretaris een binnenbochtje neemt. Dat vinden we goed om te weten, al doen we er verder niets mee. Verder lezen we dat gelukkig die boot niet doorgaat. Wij vonden dat niet zo'n goed plan aan de Handelskade, maar daarover hoeven we nu niet meer te beslissen. Wellicht kan ze ergens anders een betere plek vinden.
Wij vinden het ook geen moment voor een jubelend halleluja op dit ogenblik. We zijn een gemeente die de regie volledig kwijt is geraakt. Er wordt gejojood met een kantoor, mar ook, veel erger: met mensen, met vluchtelingen, met omwonenden, met ons. Dat gejojo zijn we echt helemaal zat. Wij steunen daarom de motie om na maximaal een jaar dat kantoor te gaan herbestemmen en anders in te richten. In geval van nood moet de gemeente het misschien zelf aanschaffen, maar ik vind de suggestie van de heer Van Breemen om daarvoor de heer Biemans te vragen een hele goede. In elk geval hopen wij op een herontwikkeling naar betaalbare woningen voor kleine huishoudens. Nood breekt wetten in dit geval, vinden wij. We hoorden net van de wethouder dat het pand destijds 2 miljoen euro heeft gekost. In de huidige woningmarkt ligt een dergelijk bedrag heel anders dan in de tijd dat het door het COA werd aangeschaft. Toen heeft het inderdaad lang te koop gestaan, maar dat zal nu hopelijk niet het geval zijn. Met alleen gegoochel met een bestemmingsplan krijg je die bestemming daar nooit anders, dat gaat gewoon helemaal niet lukken. Verder zijn wij heel gecharmeerd van de actie van Vijfheerenlanden voor de woningen voor statushouders met subsidie. Je kunt daar natuurlijk wel voor kiezen en ook voor kleinschalige opvang. Het één sluit het ander helemaal niet uit, maar we zijn wel voor meer duurzame oplossingen en niet voor gejojo.
Op de motie voor de aankoop en herontwikkeling van het kantoorgebouw heb ik al gereageerd. Met de motie van GroenLinks zullen wij ook instemmen. Het is heel vanzelfsprekend wat er staat, eigenlijk een open deur, dus hoe kun je daar tegen zijn?
Tot zover onze reactie.

De voorzitter: Dank u wel. Dan de heer Hassouna.

De heer Hassouna: Zou de vergadering even geschorst kunnen worden, voorzitter?

De voorzitter: Ik stel voor eerst de tweede termijn af te ronden. Als u liever op een later moment het woord voert, zal ik eerst de heer Bahlmann het woord geven, en dan kunnen we aan het eind van de tweede termijn even schorsen.

De heer Hassouna: Akkoord.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Voorzitter, ik vind dit eigenlijk wel een beetje vreemd. Als het college om een schorsing vraagt, krijgt het die meteen, als een raadslid erom vraagt niet, terwijl ik toch aanneem dat de heer Hassouna die niet voor Piet Snot vraagt. Een beetje vreemd dat we dan niet even kunnen schorsen.

De voorzitter: Ik stelde voor het op een andere manier te doen en daar stemde hij mee in, maar als er behoefte bestaat aan een schorsing, kan dat natuurlijk altijd.

De heer Hassouna: Dan geef ik er toch de voorkeur aan om de vergadering nú even vijf minuten te schorsen.

De voorzitter: Goed, dan schors ik de vergadering (22.06 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (22.22 uur). Het woord is aan de heer Hassouna.

De heer Hassouna: Dank u wel, voorzitter. Eerst wil ik nog even ingaan op motie M1, die wij echt voor de bühne vinden. Eerder gaf mevrouw Molengraaf al aan dat de strekking van de motie hetzelfde is als die van het eerder aangenomen amendement, waarin het college wordt aangespoord om in gesprek te gaan met het COA over verkoop van het pand. Als we het dan toch over vertrouwen hebben: blijkbaar heeft u er heel weinig vertrouwen in dat het college het COA kan overtuigen en wilt u het nu als voorwaarde stellen in de gesprekken met de staatssecretaris en het COA, in plaats van een verzoek. Afgezien van de vraag of het überhaupt mogelijk is achteraf een voorwaarde te stellen aan de aanwijzing – dat lijkt ons niet –, beoogt de motie toch een beperking, en dat voedt het wantrouwen. Een pand dat niet te koop staat kun je niet kopen. Zo blijft het beeld dat u een signaal wilt afgeven aan enkelingen over de rug van kwetsbare mensen na een jaar in onze stad van tolerantie en dan koers je af op dezelfde crisis, net als de vorige keer, waarin we beperkingen inbouwden. De motie lijkt me niet uitvoerbaar. Het is politiek sensitief niet handig en het is gewoon niet aan de orde.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw Van Oversteeg.

Mevrouw Van Oversteeg: Ik raad de heer Hassouna aan om de vorige motie te lezen die wij mede hebben ingediend in oktober dit jaar, want die ging niet over zelf verwerven, maar juist om de herontwikkeling in gang te zetten en het COA ertoe te bewegen aan een andere partij te verkopen. Wat dat betreft zien we dat de crisis ons nu inhaalt en omdat we daar onvoldoende bescherming van verwachten, stellen we nu een zwaarder middel voor.

De voorzitter: De heer Hassouna.

De heer Hassouna: Van het pand zelf aankopen mag u het uwe vinden, wij zijn het daar ook niet mee eens.
Dan het volgende, en dat betreft de burgemeester. Het gaat D66 er niet om te proberen de burgemeester te vangen op woorden, maar wat wij wel betreuren in de reactie van de burgemeester is het uitblijven van een reflectie. Vanaf het eerste moment na het NOS-optreden was het beeld dat de burgemeester schetste duidelijk: Gorinchem wil niet. Dat beeld had de burgemeester wat ons betreft meteen moeten rechtzetten, maar daar heeft ze tot vanavond mee gewacht en wij begrijpen eerlijk gezegd niet waarom. Wij vragen u oprecht om te reflecteren in uw tweede termijn op uw uitlatingen en ook op de kritische beschouwingen, ook van andere partijen. Als die reflectie uitblijft, overwegen meerdere partijen een motie van treurnis. Eventueel hebben wij na de tweede termijn van de burgemeester daarom nog behoefte aan een schorsing.
Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we door naar de heer Bahlmann.

De heer Bahlmann: Dank u wel, voorzitter. Allereerst dank voor de beantwoording van het college. Op de moties heb ik in eerste termijn reeds gereageerd. Voor het overige heb ik weinig toe te voegen. Het enige wat wij willen meegeven is: laten we de nieuwe Gorcumers een warm welkom geven en laten we vanaf nu niet meer óver, maar mét hen praten.
Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan mevrouw Molengraaf.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Dank u wel, voorzitter. Allereerst het statement waarmee de burgemeester begon. Ik blijf dat toch verwarrend vinden, al was het maar omdat ik het niet verwachtte en omdat ik ook de tekst niet heb, vind ik het lastig om er een reactie op te geven. Ik vond wel dat zij in haar statement een voorschot nam op de discussie, met eigenlijk een soort nudging van “laten we vooral ons hart laten zien”. Ik vind het altijd een beetje lastig als dat tegenover een kritische reflectie op het proces gezet wordt, want ik vind dat wij daar ook voor zitten. Ik kreeg ook een beetje het gevoel dat over mijn hoofd heen tegen het COA en het ministerie gemopperd werd, en daar kan ik ook niet zoveel mee. Tegelijkertijd vind ik het wel goed dat de burgemeester met een positieve insteek kwam: “dit gaan wij doen als Gorinchem!”. Ik houd wel van die houding van ”we gaan gewoon aanpakken”. Dus het riep bij mij dubbele gevoelens op.
In mijn eerste bijdrage heb ik geprobeerd neer te zetten wat ik, terugkijkend, vind van het beleid van dit college, wan daar ga ik over als raadslid. Ik ga niet over een asielbeleid dat piept en kraakt, dat zou allemaal best kunnen, maar ik zit hier voor Gorinchem en ik moet afwegen wat hier voor Gorinchem voorligt. Heel eerlijk – en daar hoorde ik D66 ook over – mis ik, zowel in de beantwoording van de burgemeester als in die van wethouder Van Doesburg, totaal de reflectie op de kritiek die niet alleen ik, maar ook andere partijen op het proces hebben gehad. Dat vind ik jammer, want als je daar niet op een eerlijke manier op ingaat, leer je er ook niet zoveel van. Ik nodig hen daarom van harte uit om dat alsnog te doen.
Voorzitter. Als het gaat over de vraag hoe we het COA kunnen bewegen tot een door ons gewenste houding, of het creëren van een situatie waarin we niet elke keer een knoop

hoeven door te hakken met betrekking tot het belastingkantoor, vraag ik me af of het COA erg wakker ligt van wat wij hier allemaal aannemen aan moties, of wat wij hier allemaal uitspreken over haar. Haar bestaansrecht ligt in het feit dat zij asielzoekers, vluchtelingen en statushouders moet plaatsen en dat ze zich daar niet populair mee maakt, zal ze zelf ook wel weten, maar eerlijk gezegd denk ik niet dat ze zich daar heel erg veel van aantrekt, want als ze daar heel erg gevoelig voor zou zijn, zou ze nergens meer mensen kunnen plaatsen.

De voorzitter: De heer Oostrum voor een interruptie.

De heer Oostrum: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Molengraaf zegt wel erg makkelijk dat het de verantwoordelijkheid van het COA is om vluchtelingen te plaatsen. Dat wil echter niet zeggen dat ze zomaar willekeurig plekken kan aanwijzen waar ze vluchtelingen wil plaatsen. Het zou veel beter en veel efficiënter, maar vooral ook veel effectiever zijn om het draagvlak te zoeken in de verschillende gemeenten, wat er ongetwijfeld is, en op basis van dat draagvlak oplossingen te zoeken, zoals wij bijvoorbeeld een oplossing hebben aangedragen voor kleinschalige opvang die aansluit bij wat we later opvangen. Ik denk dat u het een beetje bagatelliseert als u zegt dat het COA nu eenmaal die verantwoordelijkheid heeft en daarom vooral haar gang moet kunnen gaan.

De voorzitter: Mevrouw Molengraaf.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Voorzitter. Ik heb het COA nog niet juichende tweets de wereld in zien sturen dat er in Gorinchem toch zo'n goed idee voor kleinschalige opvang bestaat. Heel eerlijk: ik denk dat het COA z'n eigen plan trekt en dat wij daarop maar heel weinig invloed kunnen hebben, want nogmaals: in bijna geen enkele gemeente wordt de vlag uitgestoken als de blik van het COA zich daarop richt voor opvang. Wij kunnen ons wel afvragen wat andere gemeenten nu eigenlijk doen, maar wij hebben nu eenmaal dat gebouw. Maar genoeg daarover.
Als ik de bijdragen van de verschillende partijen hoor, even los van de kritische bijdragen die er ook zijn geweest, proef ik wel dat iedereen nu zoiets heeft van "we gaan gewoon voor een goede opvang". Dat vind ik wel fijn om te horen. Naast dat ik vind dat we goed moeten reflecteren, moeten we nu ook wel vooruit. Het lijkt me goed als we daarin veel meer samen kunnen optrekken, want heel eerlijk vind ik – en dat heb ik al een keer eerder gezegd – dat dat in dit proces maar mondjesmaat is gebeurd, en dat heeft naar mijn idee alles te maken met de warrigheid, het gebrek aan tijdige informatie, het gebrek aan het gevoel dat we het elkaar moesten doen, met respect voor elkaars opvatting. Ik vind het ook in dat opzicht helemaal geen goed gelopen proces. Maar goed, laten we er ons dan nu voor inzetten om samen met de vrijwilligers van onder andere KLIK en Vluchtelingenwerk en omwonenden een constructieve houding aan te nemen en zorgen voor een goede opvang.
Voorzitter. Kort wil ik nog ingaan op de motie van het CDA. Wij ondersteunen de kritiek daarop. Het is A iets wat we al eerder gevraagd hebben en B blijf ik het een vreemd verhaal vinden om een pand te kopen om te zorgen dat het COA daar nooit meer opvang kan doen. Ik vind dat eerlijk gezegd een hele rare reden om vastgoed te verwerven voor de gemeente. Terecht werd al de vraag gesteld wáár we dat van gaan doen en wát we er

dan mee gaan doen. Van de wethouder begrijp ik dat we helemaal niet van plan zijn om er iets mee te doen, maar dat we het zo snel mogelijk weer gaan doorverkopen. Ik ga daar niet voor stemmen, omdat ik denk – en dat ben ik wel met D66 eens – dat daarmee opnieuw een indruk wordt gewekt die we niet waar kunnen maken, en dat moeten we volgens mij echt niet meer willen, want dan ga je het vertrouwen helemaal niet herstellen, maar juist verder beschadigen. Overigens denk ik ook niet dat het COA daarom zal staan te springen. Wij zullen die motie dus niet steunen.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan mevrouw Mager.

Mevrouw Mager: Dank u wel, voorzitter. Bij veel van de vorige sprekers kan ik me aansluiten. Het is jammer dat niet even met ons wordt teruggekeken. De VVD heeft even kort teruggeblikt en wil nu vooral vooruit kijken, maar het zou het college sieren als het ook even op die terugblik zou ingaan, omdat het hier verre van vlekkeloos is gegaan, en dan refereer ik aan het proces.
De VVD begrijpt ook dat het college alleen, zoals de motie van het CDA aangeeft, een termijn wil stellen onder de belofte van koop van het gebouw. Die link vinden wij vrij bijzonder en wij zijn eigenlijk wel benieuwd wat de wethouder vastgoed daarvan vindt. Past het in zijn beleving in het vastgoedbeleid en hoe kan hij dat dan spiegelen aan andere plannen die hij met vastgoed in onze gemeente heeft? Wij denken in ieder geval dat deze motie de prijs van het pand niet zal drukken, om het maar even zachtjes uit te drukken. Verder vinden wij het onacceptabel om onder druk van een crisis iets te gaan kopen. Het is ad hoc, zonder plan en staat haaks op het huidige beleid om voor veel geld onroerend goed aan te schaffen. De belastingbetaler gaat hier de dupe van worden en dat vinden wij niet zo'n goed plan. Wij gaan daarom niet voor de motie stemmen.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Schefferlie.

De heer Schefferlie: Dank u wel, voorzitter. Misschien weet u wel dat ik van tijd tot tijd een charmeoffensief loslaat op mevrouw Molengraaf en ik denk dat het daar vanavond ook tijd voor is, omdat ik het met haar eens ben dat het accent vanavond zou mogen liggen op de principebereidheid die er in de stad is, in ieder geval in deze raad doorklinkt, om vooral mee te willen werken aan opvang, al is het in onze ogen dan nu op een plek die wij niet willen. Maar die bereidheid en ook om de krachten daartoe te mobiliseren in de stad zijn er natuurlijk mee gediend als we daar nu gewoon het accent op mogen leggen. Ik wil daarom mevrouw Molengraaf eigenlijk om steun vragen om D66 ertoe te bewegen niet een motie van treurnis in te dienen, want ik denk dat dat echt niet op z'n plaats is. Laten we ons even verplaatsen in de positie van de burgemeester, die op de lijn met alle andere burgemeesters om wie het hier ging heeft laten horen hoe bijzonder het eigenlijk is, en ook onwenselijk, om dit via een aanwijzingsbesluit te forceren. Het is toch, hoe je het ook wendt of keert, een gevolg van een falend overheidsbeleid, zeg maar, om structureel ook pieken te kunnen opvangen. Ik denk dat de burgemeester de plicht had om de inbreuk op de lokale democratie die daarmee is gedaan samen met de andere burgemeesters én de voorzitter van de VNG, heel goed te laten horen. Dat heeft ze, denk ik, op dat ene moment gedaan.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw Molengraaf.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: De charmeoffensieven van de heer Schefferlie zijn altijd heel interessant, dus daar sta ik zeker voor open. Ik weet natuurlijk niet precies wat D66 in zo'n eventuele motie zou zetten, maar ik ondersteun wel de oproep van D66 – en dat heb ik zelf zojuist ook gedaan – aan zowel de burgemeester als wethouder Van Doesburg om te reflecteren op onze kritiek op het hele proces. Ik steek niet alleen in op die ene media-uiting, of het statement aan het begin, het is meer het hele plaatje, waarover ik, denk ik, duidelijke dingen heb gezegd. Wij horen graag hoe het college daarover denkt en als D66 dat onvoldoende vindt, zal ik overwegen of ik dat ook onvoldoende vind.

De voorzitter: De heer Schefferlie.

De heer Schefferlie: Ik vertrouw een beetje op de wijsheid daarin van mevrouw Molengraaf om in te zien dat dat een gekke handeling zou zijn die we niet moeten willen naar onze burgemeester toe, omdat ik vind dat zij op dat moment de bijzonderheid van die aanwijzing mocht duiden, zoals ze dat met al haar collega's deed. En laten we niet vergeten dat het, voordat het juridisch was uitgezocht, helemaal niet helder was of de gemeenteraad nog een effectief advies kon uitbrengen op het uiteindelijke besluit van de burgemeester. Aanvankelijk dachten we dat het een traditioneel aanwijzingsbesluit was, waarin nog wel degelijk uiteindelijk ook de burgemeester iets mag bepalen, maar in de correspondentie van het Rijk is duidelijk doorgeklonken dat je dat wel kunt vergeten. Je kunt het met een korte slag doen, of met een lange slag, maar dit zál gebeuren. Omdat niet meteen duidelijk was wat de regelruimte van onszelf nog was, was het ook logisch dat de burgemeester zich toen nog niet inhoudelijk uitte, omdat ze ons eerst wilde consulteren. Ik zal u zeggen: als wij werkelijk invloed hadden gehad, hadden wij, anders dan sommige collega's hier, blijven bepleiten om de opvang te doen op een manier die bij Gorinchem past, op een plek die we zelf uitkiezen. Desalniettemin hebben wij ook begrip, en dan kom ik weer bij ChristenUnie/SGP, en ook bij de Partij van de Arbeid, voor het feit dat zij zijn gaan schuiven in hun opvatting over de vraag of het belastingkantoor misschien toch opengesteld zou moeten worden. Mevrouw Molengraaf zei bijvoorbeeld in februari nog, toen we met 22 tegen 3 besloten om dat niet te willen: "u kunt ons aanspreken op onze woorden en onze beloften die we eerder hebben gedaan, om dat niet weer te doen". Desalniettemin begrijp ik dat ze het langzaam maar zeker moeilijk vond om dat te handhaven in de nood die steeds verder toenam. Wij hebben dat niet gedaan, wij hebben eigenlijk zo lang mogelijk willen vasthouden aan een Gorcumse oplossing, omdat het COA al jaren eerlijk gezegd teert op het feit dat gemeenten uiteindelijk uit medemenselijkheid zeggen: oké, dan doen we het wel weer. Het negatieve effect daarvan op de lange termijn is dat het COA nooit de urgentie is gaan voelen om eens een keer goed langetermijnbeleid te formuleren. Daar hebben we met alle gemeenten heel veel last van, tot en met dit aanwijzingsbesluit aan toe.

De voorzitter: Een reactie van mevrouw Molengraaf.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Even kort, voorzitter. Ik ben blij met het begrip dat de heer Schefferlie heeft. Wij hebben inderdaad altijd gezegd dat wij het belastingkantoor geen geschikte locatie voor langdurige opvang vinden. Alleen, als je overweegt om een

boot neer te leggen voor 150 mensen op een gevaarlijke plek, en je laat het belastingkantoor leeg staan, dan zijn wij genegen toch eerder voor het belastingkantoor te kiezen. Dat is eigenlijk de achtergrond van ons geschuif, als je het zo wilt noemen.

De heer Schefferlie: Ja, dat kan ook, het is een voorkeur. Wij denken dat een boot op een plek qua locatie een betere keus is, maar mogelijkerwijs ook wat meer privacy had geboden dan de situatie in het belastingkantoor. Daar kun je verschillend over denken, maar wij vonden het in ieder geval een betere Gorcumse oplossing. Wat wel aardig is om te zien: u bent ook gaan schuiven, en we hebben daar uitleg bij, en dat geldt voor ons allemaal. Laten we ons in die zin ook in het college verplaatsen: bij de opeenvolging en de snelheid waarmee eigenlijk de situatie telkens is verergerd, hebben wij als uitzondering een college gezien dat proactief heeft gehandeld en zelf geprobeerd heeft oplossingen aan te dragen, en dat staat in schril contrast tot wat in heel veel andere gemeenten gebeurd is. En dan vind ik het jammer dat vooral de heer Van Breemen met een soort vergrootglas als inspecteur Clouseau kennelijk nog een procesfoutje kan ontdekken, bijvoorbeeld over het een-tweetje tussen het COA en de heer Van Doesburg over de vraag wie nou die aanvrage deed, terwijl hij heel duidelijk had uitgelegd hoe dat gegaan is, en met de intelligentie van de heer Van Breemen kun je dat best begrijpen, als je dat maar wilt. Laten we dan ook dat humane, waar je elke keer mee begint, maar vervolgens in het proces verzandt, eroverheen tillen en kijken wat echt belangrijk is en met elkaar die goede opvang regelen, en niet overdreven inzoomen op de processen, want we hebben, zoals net de ChristenUnie/SGP liet zien, allemaal verschuivingen moeten doen om te proberen ons aan te passen op een hele snelle, ongewone zoektocht om het goede te doen, waarbij wij de proactiviteit van het college waarderen.

De voorzitter: Interruptie van de heer Van Breemen.

De heer Van Breemen: Ja, voorzitter, dank. Ik begrijp de analogie met inspecteur Clouseau en een vergrootglas niet zo, vooral omdat inspecteur Clouseau geen vergrootglas heeft, maar ik ben volgens mij niet op zoek naar waar het fout gaat in een procedure. Ik heb een vraag gesteld aan de wethouder en daar heeft hij gewoon niet het juiste antwoord op gegeven, althans niet het complete antwoord. Als u mijn hele bijdrage had gehoord, had u gehoord dat ik dat hele proces achter mij laat en blij ben dat het college nu wel mee beweegt. In tweede termijn heb ik eraan toegevoegd dat ik blij ben dat de hele raad mee beweegt. Dat geldt ook voor partijen als die van de heer Schefferlie, die nu toch fors moeten schuiven in hun standpunt. Ik waardeer dat. Ik vind dat in het proces dingen niet goed zijn gegaan en volgens mij mag dat ook gezegd worden. De kern blijft dat ik blij ben dat de humane, inhoudelijke standpunten nu dusdanig verschoven zijn dat we volgens mij vrij eendrachtig als raad zeggen: van harte welkom in het belastingkantoor!

De voorzitter: Ik verzoek de heer Schefferlie zijn betoog te vervolgen.

De heer Schefferlie: De heer Van Breemen heeft zijn blijheid voor ons dan wel heel erg weten te verhullen. Ik had veel meer van GroenLinks verwacht dat ze de proactiviteit die dit college heeft laten zien juist waardeert. De boot vond GroenLinks misschien geen goed idee, hoewel de heer Van Breemen zojuist wel de suggestie deed om die boot dan

maar door een andere gemeente te laten inzetten, waar dan misschien weer wel een goed idee voor was. Ik vind dat moeilijk te begrijpen. Hij zei ook dat wij als Democraten Gorinchem hebben moeten schuiven, maar dat doen we niet. Wij houden een voorkeur voor een locatie die wij zelf uitkiezen, maar we zijn ons er ook van bewust dat we nu geen invloed meer hebben vanuit de aanwijzing-

De voorzitter: Nog één keer de heer Van Breemen over het geschuif en dan wil ik de heer Schefferlie toch echt verzoeken zijn betoog te vervolgen.

De heer Van Breemen: Voorzitter. Het is jammer dat de heer Schefferlie niet goed luistert naar mij. Ik heb niét gezegd dat ik de boot een slecht idee vind, sterker nog: ik was vorige week heel erg vóór die boot, ware het niet dat ik het onbegrijpelijk vind dat je die boot verkiest boven het belastingkantoor. Met de beoogde locatie voor de boot was ik het niet eens, dus als een andere gemeente die boot op een prima locatie neerlegt, blijf ik daar gewoon voor. De heer Schefferlie selecteert vrij selectief uit mijn bijdrage en dat is jammer.

De heer Schefferlie: Maar goed, daarmee geeft u me in ieder geval wel een goed bruggetje om een stap verder te gaan, ook richting D66, want zowel D66 als GroenLinks waren in februari volgens mij als enige nog tegen de uitspraak om het belastingkantoor liever niet te gebruiken in Gorinchem. Dat mag, en dat kan een motief zijn, maar ik vind het wel heel jammer dat je dat hele brede raadsbesluit dan vervolgens niet weet te respecteren. Hoezeer ik de hartstochtelijkheid van de heer Hassouna ook waardeer – hij is zeer hartstochtelijk over onze verplichting om bij te dragen aan de opvang, en dat siert hem –, het zou jammer zijn als het een dogma wordt, alsof we dit in Gorinchem alleen maar mooi zouden kunnen invullen in dit kantoor, waarvan we nu juist heel bewust hebben gezegd, en de bewoners ook hebben beloofd, dat het helemaal geen goede plek is en dat we een veel betere kunnen bieden. Laten we daarom vooral open blijven staan om de door u en door ons gewenste opvang op andere plekken in te vullen en niet per se hier.

De voorzitter: De heer Hassouna.

De heer Hassouna: Wij waren en zijn voor het belastingkantoor, puur omdat het alle functionaliteiten bevat die het COA nodig heeft voor de bedrijfsvoering. Ik hoorde u zeggen dat u liever zelf een pand aangewezen had en u gaf ook aan dat er ‘tig’ kantoorpanden leeg staan. Welk pand had u dan willen aanwijzen? U hebt het ook gehad over kleinschalige opvang. Destijds hebben wij dat gesteund, ondanks de bezwaren van het COA omtrent het omslagpunt qua aantallen voor de bedrijfsvoering, en dat het niet rendabel zou zijn. Laat het dan eens zién, zou ik willen zeggen, realiseer het. Volgens ons is er nog vrij weinig gedaan. Kunt u aangeven welke concrete stappen inmiddels zijn gezet, wat er nog moet gebeuren en om welke tijdspaden het dan gaat?

De voorzitter: De heer Schefferlie.

De heer Schefferlie: Dank u wel. Ik denk dat de heer Hassouna mij nu verwart met een bestuurder. Dat ben ik niet en wil ik ook niet worden. Wat wij doen, is aangeven wat we graag willen. We hebben trouwens de wethouder net wel horen zeggen dat er meerdere locaties zijn verkend. Maar het COA is niet happig. We zien nu gelukkig wel – ik geloof

dat het in Vlaardingen het geval is en we hebben het over Vijfheerenlanden gehad – dat heel geleidelijk aan de kwartjes vallen en dat men gaat beseffen dat, als men langdurig met de gemeenten wil blijven samenwerken, op die kleinschaligheid zal moeten worden ingezet. Op weg daarnaartoe – en dat is niet iets wat je in één of twee maanden geregeld hebt – hebben wij die boot voorgesteld, een Gorcumse oplossing waarmee we weer bovenmatig zouden hebben bijgedragen. Wat ik dan jammer vind van Democraten 66 is dat, als er een democratisch besluit is genomen van 22 tegen 3 raadsleden, zij daar geen oren naar willen hebben. Dat legt u naast u neer. Dat het nu in nood moet en aangewezen is, oké, maar eigenlijk blijft u bepleiten om toch vooral het kantoor te gebruiken, en dat vind ik niet democratisch.

De voorzitter: Een laatste reactie van de heer Hassouna en dan mevrouw Mager, die ook een vraag heeft.

De heer Hassouna: Wij hebben het hier over acute noodopvang en voor dat doel is het uitermate geschikt.

De voorzitter: Mevrouw Mager.

Mevrouw Mager: Ja, even een korte vraag. Ik hoor de heer Schefferlie steeds een bepaalde stemverhouding noemen en ik vraag me af waar hij die vandaan haalt. Bij mijn weten is in februari toch echt met 13 stemmen voor en 12 stemmen tegen besloten over de diverse voorstellen en moties die ertoe deden. Maar misschien hebben we het over verschillende raadsvergaderingen, dat kan natuurlijk.

De heer Schefferlie: Dat zal dan wel, want ik heb hier de notulen voor me liggen van 18 februari, ik heb er daarnet ook mevrouw Molengraaf uit geciteerd, en daarin heeft de raad uitgesproken het belastingkantoor niet open te stellen voor de opvang die het COA toen vroeg.

Mevrouw Mager: U refereert dus niet aan het raadsvoorstel om geen AZC in het belastingkantoor te vestigen, dat met 13 tegen 12 stemmen is aangenomen?

De heer Schefferlie: Nee, mij zijn andere stemverhoudingen bekend.

Mevrouw Mager: Dan hebben we het inderdaad niet over hetzelfde.

De voorzitter: Dat is dan helder over de stemverhoudingen…

Mevrouw Mager: Nou….

De voorzitter: Ook de heer Tekir heeft zich gemeld voor een interruptie. Aan hem is nu het woord.

De heer Tekir: Dank u wel. Ik interrumpeer graag even, omdat ik de heer Schefferlie iets hoorde zeggen over democratische beginselen. Democraten 66 heeft inderdaad één unique selling point, en dat is democratie. De heer Schefferlie kan ons van één ding betichten, en dat is dat wij sinds begin dit jaar consequent zijn in ons standpunt om een uitermate geschikt pand als het belastingkantoor in te blijven zitten voor dit doel. Het klopt dat wij daartoe voorstellen hebben ingediend en dat die het nipt niet hebben gehaald. Wij hebben

in onze standvastigheid wel steeds gepoogd, via het democratisch debat, om de raad, ook in veranderende omstandigheden, mee te laten bewegen in een richting zoals nu ook voorligt, waarin naar onze overtuiging een humane oplossing mogelijk is. Wat ik nu vooral constateer is dat het democratisch genomen besluit waaraan de heer Schefferlie refereert ook overruled kan worden door een aanwijzing, en dan zien we ineens Democraten Gorinchem wel meebewegen; dan kan het ineens wel. Dat vind ik opmerkelijk. Ik zou de heer Schefferlie dan ook willen vragen om bij dergelijke besluiten toekomstige overwegingen niet onmogelijk te maken, want dat vond ik persoonlijk het meest spijtig aan het afwijzen van de voorstellen die wij in februari hebben gedaan om dit kantoor wel beschikbaar te houden. Nu zien we toch dat, als de nood hoog is, dat soort besluiten worden teruggedraaid, en dat lijkt me overigens ook wijs.

De voorzitter: Dank u wel. Ik stel voor de politieke achtergronden niet te veel te gaan uitdiepen in deze vergadering, anders gaan we misschien te ver afwijken. Volgens mij is het punt van de heer Tekir helder. De heer Schefferlie verzoek ik tot een afronding te komen, ook gezien de klok, die verder tikt.

De heer Schefferlie: Daar heeft u groot gelijk in, voorzitter. Ik voel me natuurlijk wel vereerd dat nu zelfs de hele fractie van D66 zich over mij buigt, waarbij de heer Tekir probeert mij de democratische waarden toe te lichten. Ik hoop dat hij die zelf ook in het oog houdt in zijn beschouwing over de burgemeester, die er juist op heeft toegezien dat er lokale ruimte overblijft in de besluitvorming. Nogmaals, voorzitter: wij hebben ons standpunt niet gewijzigd, maar we zijn overruled en dat zo zijnde, moet je er maar het beste van maken.
Over het beste ervan maken gesproken: wij steunen beide moties. Wij denken dat de motie van mevrouw Van Oversteeg eraan bijdraagt dat wij onze eigen invloed kunnen pakken daar waar die maar mogelijk is. We zien dan wel of het lukt, maar we gaan het in ieder geval proberen. Over de andere motie kan ik zeggen dat we het in ieder geval goed vinden om te accentueren welk belang we hechten aan wat daarin gevraagd is, al spreekt het natuurlijk vanzelf dat een gemeente dat oppakt.
Daarmee bedank ik u vriendelijk voor de mij gegunde tijd.

De voorzitter: Dank u wel. We gaan door naar mevrouw Dansen.

Mevrouw Dansen: Dank je wel, voorzitter. Ik zal het kort houden, dan kan ik misschien wat goedmaken van de overmaat aan woorden van andere sprekers, want het wordt wel erg laat. Volgens mijn horloge is het inmiddels bijna 11 uur en daar word ik niet blij van. Maar goed. Los daarvan constateer ik dat ik geen antwoord heb gekregen van de wethouder op mijn vraag waar hij het geld voor het belastingkantoor vandaan gaat halen. Hij heeft de moeite genomen om mij te vertellen dat het COA er 2 miljoen voor heeft betaald, maar dat kan mij eigenlijk veel minder schelen dan wat wij ervoor over hebben en waarvan we dat gaan betalen binnen een beleid waar dat absoluut niet in past. Ik wil daar nog steeds graag antwoord op hebben.
Het zal intussen duidelijk zijn dat de motie van het CDA absoluut niet in aanmerking komt om door ons gesteund te worden. De andere motie dienen wij mede in.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik deel uw oproep om kort en bondig zijn, mede gelet op de tijd. Ik ga mijn best doen om te proberen het strak te houden, maar daarbij heb ik de hulp nodig van u allen. De volgende spreker is de heer Van Mourik.

De heer Van Mourik: Dank u wel, voorzitter. Laat ik dan proberen het nog korter te doen. Motie M1 van CDA, Democraten Gorinchem en Stadsbelang krijgt mijn steun, in welke vorm dat ook moet gebeuren. Mogelijk hebben we een andere lustige koper die daar ook naar uit kijkt. Maar goed, laten we ons maar vasthouden aan de hoop dat het tot een verbetering kan leiden.
Het is een beetje lastig om tegen motie M2, 'Gastvrije ontvangst', te zijn. Ik ben er ook voor om dat gastvrij te doen en dat goed te ondersteunen.
Ons wordt vanavond niet direct gevraagd wat we er nu allemaal van vinden. Ik wil er geen misverstand over laten bestaan dat ik het zeer verontrustend vind dat wij zo'n aanwijzing krijgen, maar goed, dat is vanavond al meerdere keren gezegd. De burgemeester was klip-en-klaar in de NOS-uitzending. Alles wat daarnaast gebeurd is, ook op social media, waar ik zelf ook wel een beetje aan heb bijgedragen, laat ik nu maar voor wat het is. Soms gaat het wel een beetje te ver om zo te reageren op een burgemeester die staat voor haar stad en voor haar organisatie. Sommige mensen denken er nu eenmaal anders over, maar dat moet dan maar zo.
Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oostrum.

De heer Oostrum: Dank u wel, voorzitter. Ik vrees dat ik het niet zo kort kan houden als de heer Van Mourik en mevrouw Dansen, maar ik zal toch mijn best doen.
Ik heb zoveel bewegingen gehoord in de afgelopen periode dat ik vind dat ik nu in ieder geval de positieve dingen eruit moet halen. Ik constateer in ieder geval dat er bijna unaniem draagvlak is voor opvang en dat de meesten van ons zeggen dat ook meerjarige opvang in Gorinchem moet kunnen, en dan kom ik bij het amendement dat wij destijds hebben ingediend om over te gaan tot permanente kleinschalige opvang. Ik ben blij dat bijna de hele raad daar voorstander van is. De motie 'Gastvrije ontvangst' vind ik heel sympathiek en zullen wij in ieder geval steunen. Waar het college verwacht dat de termijn van één jaar een reële termijn is om tot alternatieven te komen in overleg met het COA, denk ik dat het heel goed is om duidelijkheid te verschaffen aan de omwonenden en aan het COA. Dat zie ik dan meer als een intentie en als een verleiding van het COA om het pand ook op dat moment af te stoten. Dan kunnen wij in ieder geval constateren dat er vóór die tijd alternatieven zijn voor opvang van vluchtelingen in Gorinchem en in de regio en dat dan de behoefte om vluchtelingen op te vangen in het belastingkantoor overbodig is geworden. Daarmee hoop ik eigenlijk ook dat wij raadsbreed kunnen streven naar een kleinschalige opvang op een andere locatie en dat de herontwikkeling van het belastingkantoor ter hand genomen kan worden. Ik ben overigens niet zo bang voor het bedrag dat daarvoor betaald moet worden, omdat ik inschat dat in deze tijd een ABC'tje te maken is van het belastingkantoor via de gemeente naar een ontwikkelaar. Er was destijds wel degelijk belangstelling om dat pand aan te kopen.

Eindigen wil ik met de opmerking, dat de opvang van vluchtelingen voor de Partij van de Arbeid een menselijke en sociaaldemocratische plicht is, en in dit geval mag u ‘sociaaldemocratische plicht’ ook ‘maatschappelijke plicht’ noemen.
Nog even wil ik teruggrijpen op de opmerkingen die gemaakt zijn over de burgemeester. Ik heb zeker begrip voor het feit dat op het moment dat er een aanwijzing is, terwijl een opvangvoorstel in behandeling is binnen de gemeente, een burgemeester als vertegenwoordiger van de gemeente, dus ook van het college en ook van de gemeenteraad, daarvan zegt: dat valt mij rauw op het dak. Of daaruit afgeleid kan worden dat er een weerstand zou zijn tegen de opvang van vluchtelingen, laat ik dan aan de beleving van de kijker. Ik heb het de burgemeester niet horen zeggen en ik weet zeker dat het ook niet de intentie geweest is. In die zin was ik heel blij met de verduidelijking in het pleidooi van de burgemeester aan het begin van deze vergadering.
Voorzitter, tot zover mijn tweede termijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zijn we aan het einde gekomen van deze termijn. Het woord is aan de burgemeester.

De burgemeester: Dank, voorzitter. Toen ik de verschillende geluiden in de raad net zo hoorde, dacht ik: ik ga toch nog eens even kijken wat ik gezegd heb, ik ga even reflecteren. En ik las een van de media-uitingen: “Wij hebben dinsdag 14 december 2021 het aanwijzingsbesluit van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Justitie en Veiligheid ontvangen. Gorinchem heeft zich altijd positief opgesteld ten aanzien van de opvang van vluchtelingen. We hebben recent vluchtelingen opgevangen en ook gezegd dat we kleinschalig structureel asielzoekers willen opvangen. Een gemeente die zich zo positief opstelt zou geen aanwijzing moeten ontvangen. Ik ga donderdagavond 16 december 2021 met de gemeenteraad in gesprek over de aanwijzing. Dat is de plek waar ik het inhoudelijke gesprek wil voeren.” Bij mij roept dit een beeld op van een gemeente die positief was ten aanzien van de opvang van asielzoekers, en die positief is en die positief blijft. Maar ook een gemeente, als het gaat over een aanwijzing: die aanmoediging hebben wij niet nodig want wij willen gewoon intrinsiek, vanuit onszelf, asielzoekers opvangen. Dat hebben we gedaan, dat doen we en dat gaan we doen. En het inhoudelijke gesprek voer ik met de gemeenteraad, dat doe ik niet met de media, dat voer ik hier, in de gemeenteraad.
In alle oprechtheid heb ik gedacht hiermee hard te zijn op het proces en tegelijkertijd uit te stralen: wij zijn een gemeente waar asielzoekers welkom zijn, waar ontheemden welkom zijn. Ik merk uit de reacties vanuit uw raad, tenminste uit enkele reacties, want er zijn ook velen die daar anders over denken, dat mijn interpretatie niet hun interpretatie is. Dat kan. Opeens moest ik terugdenken aan een column die ik geloof ik twee weken geleden heb geschreven – je zou bijna zeggen: toeval bestaat niet –, een column met als kop ‘Twijfel’, en daaruit wil ik graag even een paar dingen citeren voordat ik uiteindelijk tot mijn finale uitspraak kom. Ik ga in die column in op de vaak heftige taal die mensen onderling tegen elkaar uitspreken en de polarisatie in de samenleving. En vervolgens geef ik dan aan, ik citeer:
“Van René Descartes, een Franse wiskundige en filosoof, is de uitspraak ‘Twijfel is het begin van wijsheid’. En Bertrand Russell, een Engelse filosoof en wiskundige, heeft gezegd: ‘De moeilijkheid met de wereld is dat de dommen zelfverzekerd zijn en de

verstandigen met twijfel vervuld'. Misschien moeten we allemaal eens iets meer twijfelen aan onze uitspraken, onze meningen, onze scenario's en onze theorieën en meer vragen gaan stellen over wat je waarneemt, wat je onduidelijk vindt, waar de ander mee zit, hoe je betekenisvol kan zijn voor de ander. Het zou zomaar kunnen dat er ruimte is voor twijfel en nieuwe perspectieven ontstaan voor jezelf en de ander. Dan worden we misschien ook iets minder hard naar elkaar, slaan we een andere toon aan, kunnen we de ander misschien iets beter verdragen. En dan sluit ik af met een oproep richting mijn geliefde inwoners: misschien een idee om deze week één gesprek te voeren met iemand die totaal anders over iets denkt dan u en alleen maar vragen te stellen. Wie weet, levert het u wat op."
Voorzitter. Ik leef nu een gedeelte van mijn column. Wat ik tegen mijn inwoners zeg, zeg ik ook tegen mijzelf. De kop is 'Twijfel'. Wat we willen, is met elkaar, ook hier, in deze raadzaal, wijsheid. We willen wijze besluiten nemen. Om die wijsheid te kunnen bereiken, zullen we af en toe ook twijfel toe moeten laten. En nu ik een paar raadsleden hoor zeggen dat mijn intenties, mijn oprechte intenties, zoals ik die heb uitgesproken, anders geïnterpreteerd worden, vind ik dat ik niet alleen de spiegel voor moet houden aan mijn inwoners, maar vind ik ook dat ik de spiegel naar mezelf moet laten keren en vind ik ook dat ik de twijfel toe moet staan en dat ik met anderen, met een, twee, drie leden uit uw raad die een andere interpretatie geven aan de uitspraken zoals ik die heb gedaan, daarover in gesprek moet. Tegelijkertijd houd ik de spiegel die ik mezelf voor houd, ook u voor. Is er ook bij u ruimte, net zoals u dat van mij vraagt, om te reflecteren op uw interpretatie? Ik ga heel graag het gesprek met u aan. Morgen bel ik voor een afspraak.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik naar de heer Van Doesburg. Wethouder Van Doesburg krijgt het woord.

Wethouder Van Doesburg: Voorzitter, dank u wel. Naar mijn idee zijn er drie vragen gesteld waarop ik terug moet komen. De eerste is een reflectie op het proces, als vraag. Ook een vraag hoorde ik over de mogelijkheid om een tussenpersoon te bewegen, en daarbij werd ook een naam genoemd, om naar het vastgoedbezit van het COA te kijken. En de vraag werd gesteld: waar gaan we dat van betalen? Met die laatste vraag wil ik beginnen. Bovendien werd daarbij gevraagd: wat vindt de wethouder vastgoed daarvan? Ja, dat is natuurlijk een vraag waar ik op die manier niet op inga, want het college spreekt hier namens het college, ik spreek hier ook namens het college, en ook namens de wethouder vastgoed, en we hebben het hier over een motie die wel of niet aangenomen gaat worden, dat weet ik nog niet. De uitvoering daarvan vraagt de nodige zorgvuldigheid en daar gaan we als college naar kijken. Dat is het antwoord op die vraag. De vraag van de heer Van Breemen over die tussenpersoon vond ik een interessante gedachte, dus neem ik mee in die zorgvuldige uitvoering.
Dan de vraag over reflectie op het proces. Dat vraagt eigenlijk heel veel tijd. Ik heb ook gehoord dat men vindt dat het al lang duurt vandaag en dan grijp ik even terug op de woorden waarmee ik wel begon deze eerste termijn. Dat was toch wel degelijk een reflectie op het proces, waarbij ik wel aangegrepen heb de woorden die gebruikt werden door uw raad van "ja, we worden steeds ingehaald door de werkelijkheid". Dat heb ik ook aangehaald om begrip te vragen voor de manier waarop het college probeert, uit alle

macht, maar vooral met de beste intenties, om de dingen te doen zoals het die doet. Daarbij heb ik ook aangegeven dat het college, als het spreekt over “hoe gaan we de raad meenemen?”, dat echt steeds heel oprecht vanuit de intentie doet, vanuit het belang van die raad, om een goede informatiepositie te hebben. En dan geldt ook voor ons dat wijsheid achteraf heel waardevol is, en dat je daar veel van kunt leren, maar dat die ook begint met twijfel vooraf.

De voorzitter: Een reactie van mevrouw Dansen.

Mevrouw Dansen: Dank je wel, voorzitter. Het probleem is natuurlijk dat het CDA in zijn motie niet heeft gezet waar het een en ander van wil betalen, iets wat toch wel vaak gevraagd wordt bij een motie. Maar als ik aan de wethouder vraag waar hij denkt dat het van betaald gaat worden, en ik krijg dan als antwoord dat ze daar met eer en geweten naar zullen kijken, ja, dat moeten ze altijd doen, dat verwacht ik van een college, maar het is geen rare vraag om te stellen van “kunnen we dat zomaar, 2 miljoen of meer uitgeven?”. Ik dacht dat onze begroting toch wel redelijk dichtgetimmerd was, dus ik wil toch wel erg graag een antwoord.

De voorzitter: De wethouder: of er iets meer duiding kan komen.

Wethouder Van Doesburg: Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp die vraag wel, en de behoefte aan die informatie, maar dit is niet het moment om die vraag te kunnen beantwoorden. Dat gaan we echt in de uitvoering uitzoeken.
Dank u wel.

Mevrouw Dansen: Als ik nog even mag reageren: dan vind ik dit ook niet een moment om de motie in stemming te brengen, noch daarop positief te adviseren, als u hier geen antwoord op kunt geven. Ik vind dit heel eigenaardig.

De voorzitter: Dan mevrouw Mager een reactie.

Mevrouw Mager: Dank u wel. Fijn dat de wethouder terugkijkt en ook fijn dat hij zich collegiaal opstelt, maar dat neemt niet weg dat ik dan ook wel eventjes benieuwd ben of dit past in het beleid en of hierin nog een precedentwerking wordt gezien, want het wordt toch best ingewikkeld als je al die gebouwen gaat kopen.
Meteen wil ik ook even reageren op wat hij antwoordde aan mevrouw Dansen. Is het, als we toch nog van alles gaan uitzoeken op dit gebied, niet een beter idee om dit mee te nemen in de perspectiefnota, in plaats van nu al te zeggen dat we het gebouw gaan kopen? Dan hebben we daar nog de tijd voor en kunnen we onderzoeken waar we dat van kunnen betalen, hoeveel we überhaupt kunnen betalen, enz., zodat we wat meer weten waarvoor we nu eigenlijk gaan stemmen en waarvoor niet. Want het is nu allemaal wel wat vaag en wel erg veel overlatend aan hoe het COA zal gaan reageren.

De voorzitter: Een interruptie van mevrouw Van Oversteeg.

Mevrouw Van Oversteeg: Ja, voorzitter, over het proces zou ik graag nog willen aanvullen dat voor een dergelijke aankoop ook altijd weer teruggegaan zal worden naar ons als raad, om hiermee in te stemmen, ja dan wel nee.

De voorzitter: Dan de wethouder.

Wethouder Van Doesburg: Dank u wel. Ik vind dit moment wel logisch om die motie in stemming te brengen, want die wordt immers voorwaardelijk verbonden aan het besluit dat nu voorligt. Naar de uitvoering moeten we later kijken en het vereist inderdaad de nodige zorgvuldigheid om alles te wikken en te wegen. We zullen er op het geëigende moment met een goed voorstel op terugkomen.

De voorzitter: Ik zie dat mevrouw Molengraaf wil interrumperen.

Mevrouw Molengraaf-Vullers: Ja, voorzitter, niet over de eventuele aankoop van het pand, maar de reactie op de reflectievraag, die voor mij toch wel heel belangrijk is, want laten we eerlijk zijn: de kritiek van een aantal partijen, ook van mijn fractie, is niet mals geweest. Dat is eigenlijk al het hele jaar zo en ook in mijn eerste bijdrage heb ik geprobeerd een soort tijdpad aan te geven van wat er allemaal gebeurd is en wat er in onze optiek allemaal niet goed is gegaan. Daarbij is mijn punt geweest dat ik vind dat het college ingehaald werd door de werkelijkheid, omdat niet geanticipeerd werd op die werkelijkheid, die we bij wijze van spreken in de krant konden lezen. Ik hoor zowel de burgemeester als nu ook de wethouder zeggen “u moet er maar van uitgaan dat onze intenties goed zijn en dat we hard gewerkt hebben”. Ik wil de wethouder nu de vraag voorleggen: kunt u ook begrijpen dat wij het gevoel hebben gekregen dat we niet tijdig en niet juist geïnformeerd zijn op een aantal momenten en dat het proces niet altijd de schoonheidsprijs verdiende? Ik bedoel: ik wil ook van harte naar de opvang gaan en zeggen “u bent hier welkom en zand over alles”, maar dat vind ik ook wel een beetje makkelijk als ik zie hoe het proces het afgelopen jaar gelopen is. Het zou mij wel helpen als de wethouder net iets kritischer naar zijn eigen optreden kijkt.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Van Doesburg: Dank u wel, voorzitter. Ik ga dat niet doen, want in allerlei sessies die hieraan vooraf gingen zijn we heel diep op de procesgang enz. ingegaan. U heeft het ook over ‘uw optiek’ en over ‘wij’, maar er is ook een andere optiek, ook vanuit de raad, en er is ook op delen van mij een andere optiek. Ik heb al lang aangegeven: waar gehakt wordt vallen spaanders. Waar je probeert goede inschattingen te doen, maak je soms inschattingsfouten. In de B&A-procedure heb ik voor dat deel ook gezegd: sorry, had wellicht beter gekund. Volgens mij is dat ruim voldoende. Ik heb er ook begrip voor gevraagd dat wij af en toe ingehaald worden door de werkelijkheid. Ik heb niet gezegd dat u alleen maar moet vertrouwen op onze beste intenties. Er zijn ook heel veel processtappen genomen die wel degelijk heel goed zijn gezet, dus ik ga hier nu niet verder op in.
Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Hiermee zijn we aan het einde gekomen van de tweede termijn. De heer Hassouna heeft eerder aangegeven dat hij na deze termijn eventueel een schorsing zou willen aanvragen. Is dat nog steeds het geval?

De heer Hassouna: Nee, voorzitter, dat is niet nodig. Ik geef graag nu een reactie. D66 heeft in alle oprechtheid gevraagd om een reflectie, een reflectie vanuit de gedachte

‘fouten mag’. We zijn er niet op uit om daarvoor af te straffen, maar wel om daaruit lering te trekken. Ook dat is democratie, de D van D66. Wij zijn blij met het appel van de burgemeester op het idee van twijfel. Met de reflectie die zij toont in combinatie met de handreiking die zij doet zijn we weer in verbinding. We gaan graag in gesprek voor de toekomst.
Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Goed om ook deze toelichting te hebben.
Ik constateer dat hiermee de beraadslagingen zijn geweest en dat we kunnen overgaan tot stemming over de motie die zijn ingediend. Als stemmingsnummer trek ik nr. 7, zodat mevrouw Hamann als eerste aan de beurt van stemmen is.
Aan de orde is motie M1, ‘Werken aan vertrouwen’.

De motie wordt in stemming gebracht en met 14 tegen 9 stemmen aangenomen.

Voor hebben gestemd mevrouw Hamann, de heren Koçak, Van der Lee, Van Mourik, Onvlee en Oostrum, de dames Van Oversteeg en Pellikaan en de heren Roeland, Schefferlie, Van Willigen, Bahlmann, Chaaby en Hachhouch.

Tegen hebben gestemd de heer Hassouna, de dames Mager en Molengraaf, de heer Van Santen, mevrouw Stevens, de heren Tekir, Wientjes en Van Breemen en mevrouw Dansen.

Stemverklaringen

Mevrouw Mager: Wij stemmen tegen de motie, ondanks het feit dat we het idee wel oké vinden, maar we kunnen echt niet zomaar een vrijbrief geven voor de aanschaf van een gebouw waarvan de wethouder heeft gezegd dat het 2 miljoen kost.

De voorzitter: Aan de orde is motie M2, ‘Gastvrije ontvangst’. Ik zie een terechte vraag van de heer Van Breemen of er überhaupt iemand tegen deze motie is. Ik heb eigenlijk alleen positieve signalen gehoord, dus volgens mij is iedereen voor. Dan is het ook makker stemmen en kan ik concluderen dat de motie met 23 stemmen is aangenomen…

De heer Wientjes: Mijnheer de voorzitter!

De voorzitter: Ja, meneer Wientjes.

De heer Wientjes: Ik denk dat u dat niet helemaal goed doet, want ik ben tegen deze motie, en ik denk mijn hele fractie. Het was daarom beter geweest als u gewoon had gedaan wat u als voorzitter moet doen, namelijk de rij afgaan.

De voorzitter: Dat doen we dan alsnog.

De motie wordt hierop in stemming gebracht en met 22 stemmen tegen 1 stem aangenomen.

Voor hebben gestemd mevrouw Hamann, de heren Hassouna, Koçak, Van der Lee, de dames Mager en Molengraaf, de heren Van Mourik, Onvlee en Oostrum, de dames Van Oversteeg en Pellikaan en de heren Roeland, Van Santen en Schefferlie, mevrouw

Stevens, de heren Tekir, Van Willigen, Bahlmann, Van Breemen en Chaaby, mevrouw Dansen en de heer Hachhouch.

Tegen heeft gestemd de heer Wientjes.

Stemverklaringen

De heer Wientjes: Ik vind het een overbodige motie. Het spreekt voor zich en is geen motie waard. Daarom stem ik tegen.

De heer Van Willigen: Ik stem voor en ben heel erg verrast door de houding van de VVD.

De heer Wientjes: Mijnheer de voorzitter, puntje van orde alstublieft! Ik vraag u ervoor te zorgen dat een stemverklaring beperkt blijft tot een stemverklaring en ander commentaar niet gegeven wordt.

De voorzitter: U heeft een stemverklaring gegeven, de heer Van Willigen heeft een stemverklaring gegeven..

De heer Wientjes: Nee, dat was geen stemverklaring, want dat heeft hij niet als zodanig benoemd. Een stemverklaring gaat over je eigen stem en niet over hoe iemand anders stemt.

De voorzitter: Uw punt is gemaakt.
Hiermee ronden we agendapunt 3 af.

4. Overzicht begrotingswijzigingen II december 2021 (2021-781648).

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt conform het voorstel van burgemeester en wethouders besloten.

5. Sluiting.

De voorzitter: Voor een afsluitend woord aan het einde van deze laatste raadsvergadering van het jaar is het woord aan de burgemeester.

De burgemeester: Dames en heren, leden van de raad. Als het goed is, is dit dan toch echt de laatste raadsvergadering van het jaar. Een heel bijzonder jaar, waarin we heel sterk gedomineerd werden door het coronavirus, het ene moment vergaderden we fysiek, het volgende moment weer digitaal, een jaar met heel weinig persoonlijke contacten hier op het stadhuis. We hebben een enorm appel gedaan op uw flexibiliteit. Maar het democratische proces is doorgegaan en daarvoor wil ik u complimenteren: voor uw grote flexibiliteit om toch, ondanks de coronacrisis, hier de goede besluiten te blijven nemen. In die flexibiliteit en waardering daarvoor neem ik ook de griffie mee, de ambtelijke organisatie en het college. Met z'n allen hebben we er het afgelopen jaar voor gezorgd dat de goede besluiten zijn genomen voor de stad.
En nu liggen de feestdagen voor ons, even een moment van rust, een moment van ontspanning, een moment van bezinning. Ik wens u hele goede dagen toe en ik zie u graag

terug in het nieuwe jaar, het spannende nieuwe jaar waarin al heel snel de raadsverkiezingen volgen. Ondanks die spanning en de voorbereiding daarop wens ik u rust toe en bezinning.
Dank u wel.

De voorzitter sluit te 23.26 uur de vergadering.

Sprekersindex:

Bahlmann, B.C.S, 12, 21, 22, 33, 38

Breemen, R.J.J. van, 6, 22, 25, 26, 30, 31, 35, 42, 43

Burgemeester, 2, 24, 25, 27, 47, 52

Dansen, mw. E.L., 5, 6, 18, 19, 21, 22, 32, 33, 45, 49

Doesburg, R.P. van, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 48, 49, 50

Hamann, mw. E.W.H., 8, 36

Hassouna, M.S., 9, 11, 12, 26, 27, 36, 37, 43, 44, 50

Mager, mw. A., 15, 25, 30, 31, 32, 34, 35, 40, 44, 49, 51

Molengraaf-Vullers, mw. M.J., 13, 21, 25, 28, 31, 32, 37, 38, 39, 40, 41, 50

Mourik, H.J. van, 20, 21, 22, 29, 46

Oostrum, J.C., 22, 23, 39, 46

Oversteeg, mw. J. van, 4, 5, 6, 11, 12, 19, 20, 33, 34, 35, 37, 49

Schefferlie, P.C.J., 16, 40, 41, 42, 43, 44, 45

Tekir, I., 3, 44

Wientjes, C.J.J., 51, 52

Willigen, C. van, 1, 52